

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura transkripta: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Četvrtak, 13. septembar 2001.

Svedok Ferid Spahić

Svedok VG-14

Svedok Ib Jul Hansen

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Molim vas, pozovite Predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. *Predmet IT-98-32-T, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića.*

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Spahiću, juče smo stali kod mojeg pitanja koje ću sada ponoviti: da li se sećate vremena polaska konvoja iz Višegrada kojim ste i vi krenuli?

SVEDOK SPAHIĆ – ODGOVOR: Mislím da je to negde oko 10.30, 11.00, recimo. Ne znam tačno vrijeme, ali to bi moglo biti približno vrijeme.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li ceo konvoj krenuo tada? Da li ste to mogli da primetite, dakle sva vozila koja su bila u konvoju?

SVEDOK SPAHIĆ – ODGOVOR: Da, nisam mogao primjetiti, ali pretpostavljam da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Juče ste rekli da je konvoj krenuo preko novog mosta, preko Drine. Je li tako?

SVEDOK SPAHIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pritom ste tu izrazili čuđenje zbog prelaska tog mosta. Svakako vam je poznato da onim starim, ili turskim mostom, autobusi i kamioni ne mogu da saobraćaju, zar ne?

SVEDOK SPAHIĆ – ODGOVOR: Nije to bilo čuđenje što idemo preko novog mosta, već smo izrazili želju da idemo za Skoplje. Bio je dobro, kren'o kroz grad, ali onda smo se odvojili prema novom mostu.

SUDIJA HANT: Samo trenutak, gospodine Domazet. Gospodine, budući da vi i gospodin Domazet govorite isti jezik, imamo problem sa prevodom. Zamolio bih vas da, nakon što on završi sa postavljanjem svog pitanja, napravite kratku pauzu, kako bi prevodioci stigli da sve prevedu. Sve što vi kažete se prevodi i na engleski i na francuski jezik, pa vas molim da napravite kratku pauzu, kao što to radi i gospodin Domazet. Izvinite, gospodine Domazet, možete da nastavite.

SVEDOK SPAHIĆ: Uredu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, razumeo sam. Vaše čuđenje zbog tog prelaska mosta je bilo zbog pravca, ne zbog što se nije prešlo preko ovog starog mosta, pored kojeg ste se okupili. Rekli ste da je su vama u vašem vozilu bila dva stražara od kojih ste jednog poznavali i da se radilo o jednom konobaru iz Višegrada. Možete li da ga opišete?

SVEDOK SPAHIĆ – ODGOVOR: To je jedan mlađi momak. Crne puti, prijatan i lep. Vrlo sam ga dobro poznav'o, ali ime, ime i prezime ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ukoliko se sećate, vi ste vrlo brzo nakon ovih tragičnih događaja, nekoliko meseci kasnije, davali izjavu MUP-u i u njoj ste označili ime tog konobara kao "Brane Ivanović". Da li sećate sada njegovog imena?

SVEDOK SPAHIĆ – ODGOVOR: Ne, to je drugi konobar. To je drugi konobar sa kojim sam ja na Soko'cu stupio u kontakt. I tog konobara znam i znam njegovo ime. To je sasvim drugi konobar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste u vezi svega onoga šta se dešavalo i šta ste lično doživeli, dali više izjava MUP-u i jednu izjavu istražitelju ovog Tužilaštva. Da li je to tačno?

SVEDOK SPAHIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ni u jednoj od tih izjava niste pominjali ili pomenuli ime Mitra Vasiljevića kojem se danas sudi. Da li je to tačno?

SVEDOK SPAHIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, vaša Visosti. Nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Unakrsno ispitivanje, gospodine Osogo (Ossogo)?

TUŽILAC OSOGO: Nemam pitanja, gospodine predsedavajući. Hvala vam.

SUDIJA HANT: Hvala vam, gospodine. Ovo je kraj vašeg zadatka ovde. Veoma smo vam zahvalni što ste došli da svedočite i za ono o čemu ste svedočili. Sada možete da idete.

SVEDOK SPAHIĆ: Hvala i vama.

SUDIJA HANT: Gospođo Korner (Korner), dobro došli natrag.

TUŽILAC KORNER: Hvala vam, časni Sude. Ovo je samo kratko pojavljivanje.

SUDIJA HANT: Morate da uključite mikrofون. Vi ćete da preuzmete VG-14, zar ne?

TUŽILAC KORNER: Hoću. Koliko sam razumela, njemu su dodeljene zaštitne mere. Mogu li da vam predam papir?

SUDIJA HANT: Imate li papir sa pseudonimom svedoka?

TUŽILAC KORNER: Imamo i upravo ćemo da ga predamo časnom Sudu. Dok svedok ne dođe, mogu li da kažem da sam razgovarala sa gospodinom Domazetom i da se, koliko sam razumela, on slaže sa redosledom događaja, sve dok se ne dođe do dešavanja na reci. Stoga se složio da do tih dešavanja ja mogu da navodim svedoka.

SUDIJA HANT: Konačno će neko navoditi svedoka, jer do sada je malo toga bilo sporno. Papir sa pseudonimom svedoka VG-14 će da bude zaveden pod imenom dokazni predmet 73 i zapečaćen. Molim vas, uvedite svedoka. Gospodine, molim vas da pročitate svečanu izjavu koju će da vam da poslužitelj.

SVEDOK VG-14: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Možete da sednete, gospodine.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC KORNER

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Gospodine, molim vas da pogledate papir koji je označen kao dokazni predmet 73.

SUDIJA HANT: Da li je papir pred svedokom?

TUŽILAC KORNER: Ne, izgleda da nije.

SUDIJA HANT: Došlo je do propusta. Hvala.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li vidite svoje ime na tom papiru?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Međutim, tokom ovog postupka vama ćemo da se obraćamo kao svedoku VG-14. Na tom papiru ćete da vidite još jedno ime. Ukoliko želite da govorite o toj osobi, govorite o njemu kao o osobi VG-32. Da li ste me razumeli?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Hvala vam. Najpre bih želela da vas pitam o vašem poreklu ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Mislim da sam u pravu kada kažem da ste nakon završene škole otišli u JNA na obavezno služenje vojnog roka, od 1987. do 1988. godine.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: A sada, da odemo malo više unapred, mislim da ste se u junu 1992. godine, nakon događaja koje ćete nam opisati, pridružili vojsci Bosne i Hercegovine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Htela bih da vam postavim par kratkih pitanja o događajima nakon prvih višepartijskih izbora 1990. godine. Da li ste nakon tih izbora primetili da u Višegradu postoji nacionalna napetost?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I da li je ta napetost na kraju dovela do početka onoga šta ste vi nazvali "rat"?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je, otprilike, u martu ili aprilu 1992. godine Užički korpus ušao u Višegrad?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, bilo je to početkom aprila.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je posledica toga bilo vaše napuštanje Višegrada u kom ste živeli?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Međutim, vi ste se kasnije vratili, jer vam je bilo rečeno da će vaš povratak u Višegrad da bude bezbedan?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste u to vreme bili oženjeni?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I da li ste imali dece?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Im'o sam ćerku od tri i po godine.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kada ste se vratili u deo Višegrada u kom ste živeli, da li ste primetili postojanje oštećenja na tamošnjoj imovini?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kakva ste oštećenja primetili?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Bilo je paljevina kuća, provaljivano je bilo u kuće i imovina je bila pljačkana.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste prilikom povratka takođe bili zaustavljani na nizu kontrolnih punktova?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, bilo je više tih punktova.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I ko je držao te kontrolne punktove?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: To su bili punktovi bivše JNA, sa lokalnim Srbima.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li su uniforme koje su vojnici nosili bile regularne uniforme JNA ili su imale drugačije oznake?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, bilo je SMB uniformi i maskirnih uniformi. Znači, sve je to bilo uniforma JNA.

SUDIJA HANT: Gospodo Korner, hteo bih da samo nešto razjasnimo. On je govorio o ratu ili o Užičkom korpusu koji je ušao u grad početkom aprila, a zatim ste ga upitali da li se, na kraju, vratio jer mu je rečeno da može bezbedno da se vrati. Da li je to bilo u vreme kada je Užički korpus još uvek bio tamo ili nakon što je napusito grad? Možda je to važno, a možda i nije, ali nije jasno.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kada ste se vratili u područje Višegrada?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, bilo je to desetak dana posle ulaska Užičkog korpusa u Višegrad. Znači. Užički korpus je bio u Višegradu kada sam ja izvršio povratak u Višegrad.

SUDIJA HANT: Hvala vam.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dakle, kog datuma, otprilike, ste se vratili?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, ne bih tačno mogao precizirati taj datum, ali mislim da je bilo negde krajem aprila.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Uredu. Nakon što ste se vratili u Višegrad, da li ste mogli da se vratite na posao?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ja ... Po povratku u Višegrad sam nastavio da radim u svojoj firmi, međutim nije bilo bezbjedno, jer su već bila vršena odvođenja iz tih firmi. Tako da sam, nakon mjesec dana, morao napustiti tu firmu gdje sam radio.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Možemo li zaključiti da se radi o nekom periodu tokom maja meseca?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Osim Užičkog korpusa, da li je u gradu bilo još nekih vojnih formacija?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Bili su "Bijeli orlovi", takozvani.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Ko su zapravo bili Beli orlovi?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem ... Tu je bilo priključeno, u Bijele orlove i lokalnih Srba. Znači, nisu bili sami ti Bijeli orlovi, uvozni, kako ih mi zovemo, već su bili i domaći Srbi, sami ti Bijeli orlovi.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kako ste mogli da razlikujete redovne pripadnike Užičkog korpusa od pripadnika Belih orlova?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, pripadnici redovnog Užičkog korpusa su nosili oznake bivše JNA, dok su Bijeli orlovi nosili oznake sa dvoglavim orlovima.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta su, zapravo, radili ti Beli orlovi?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, po mom zapažanju, oni su radili ono što su htjeli. Znači, oni nisu bili ni pod čijom kontrolom.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kada kažete da su radili šta su hteli, možete li nam dati nekoliko primera tog njihovog ponašanja?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Mogu. Da vam kažem, jedan njihov punkt je bio ispred novog hotela u Višegradu, kontrolisali su sve što je prolazilo ispred hotela. Drugi primer, upadali su u kuće i stanove u bilo koje doba noći i dana, odvodili su onoga koga su imali na tom svom spisku.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kako ste saznali za ljude koji su bili na spiskovima? Izvinjavam se, preformulisaću pitanje. Kako ste saznali da su oni imali spiskove?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, jer sam ja, idući na posao i vraćajući se sa posla, oni su imali te spiskove na tim kontrolnim punktovima koji su oni gledali. Recimo, kada su mene legitimisali odmah su imali te spiskove i pratili su ih, i jednostavno kaže: "Nije on na spisku, može da prođe".

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Trebalo je da vas ranije to pitam, pogrešila sam. Šta ste vi po nacionalnosti?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Bošnjak.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je Užički korpus krajem maja otišao iz Višegrada?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li su Beli orlovi ostali u gradu?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je u gradu ostala bilo koja redovna jedinica JNA, nakon odlaska Užičkog korpusa?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, nisam to mogao prepoznati, samo znam da su ostali Bijeli orlovi i priključili su im se domaći Srbi.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Nakon što ste prestali da radite, da li ste otišli da se krijete u blizini svog stana?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li vam je, na kraju, dosadilo to skrivanje i da li ste se vratili da živite u svom stanu?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Sada bih želela da vas pitam o danu kada ste uhapšeni. Da li možete da se setite koji je to dan bio?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Mislim da je bila subota, 7. jun 1992. godine.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste tog popodneva bili u svom stanu?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li su vaša žena i dete takođe bili tamo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li su i neki vaši prijatelji bili tamo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Oni su bili protjerani iz sela Kurtalići.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Ko je došao u vaš stan?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: U moj stan, tog popodneva, doš'o je Milan Lukić sa još jednim svojim čovjekom.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste od ranije znali Milana Lukića?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, iz vremena školskih dana.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Koliko dugo ste ga poznavali, do tog juna 1992. godine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Bilo je to, već, oko sedam godina.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Rekli ste da je sa njim bio još neko, kada je došao u vaš stan. Da li znate ko je bio taj čovek? Da li ste ga ikada ranije videli?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne, to mi je prvi put da ga vidim.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste čuli njegovo ime?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Čuo sam samo da ga je zvao "Montenegro".

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Lukić ga je zvao "Montenegro"?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta je Lukić imao na sebi kada je tog dana došao u vaš stan?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Imao je plavu beretku sa oznakom dvoglavi orao, maskirnu uniformu i bele patike.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je imao ikakvo obeležje na toj uniformi?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Imao je na lijevoj strani, na džepu, oznaku, značku, dvoglavi orao i imao je na ruci flaster.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste znali kojim poslom se bavio Lukić, ukoliko ga je imao, u junu 1992. godine?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, on je došao iz Obrenovca. Mislim da je tamo radio kao policajac.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Rekli ste nam da je imao flaster na ruci. Da li ste primetili još nešto u vezi sa njim, na primer, nešto u vezi sa njegovim licem?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Bio je nagaren i na jednoj strani lica, ne mogu se sjetiti tačno, mislim da sam u izjavi precizir'o, da je imao nekakav mladež.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kada kažete da je bio nagaren, da li mislite da je izgledao kao da je prošao kroz prašinu ili kao da je namerno tako izgledao?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Mislim da je to namerno napravio, da bi se maskir'o.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kada je došao u vaš stan, kako je zapravo ušao unutra? Drugim rečima, da li je pokucao na vrata ili nešto drugo?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Kada je doš'o u moj stan, pokuc'o je na vrata i ja sam zamolio komšinicu da izađe i da mu se obrati i da kaže da nema nikoga u stanu. Međutim, ona se, vjerovatno videvši kako on izgleda, uplašila i nije mu mogla ništa odgovoriti. Posle toga, on je uš'o svojom voljom u stan.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta vam je rekao kada je ušao u stan?
SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pit'o me je kako se zovem i ja sam mu odgovorio.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li vas je to iznenadilo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Rekli ste mu kako se zovete. Šta se zatim dešavalo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ušao je u stan i poč'o pretresati stan. Naš'o je moju uniformu od rezervnog sastava bivše JNA i rekao mi da uzmem tu uniformu i pođem sa njim.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li vam je uopšte objasnio zašto morate da pođete sa njim?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta ste mislili da će se desiti u tom trenutku?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Mislio sam da će me, možda, negde pritvoriti ili razmeniti za nekog od njihovih ljudi.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta vas je navelo da to pomislite? Drugim rečima, na osnovu kojih iskustava ste pomislili da će se to desiti?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, samo povjerenje u bivšu JNA, recimo, i to. Nisam mog'o da zamislim da je došlo vrijeme rata nekog rata i pogubljenja naroda.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Rekli ste da ste imali poverenje u JNA, ali kakva je bila situacija u junu, kada je Milan Lukić došao u vašu kuću?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, tad već nije JNA bila tu i vjerovatno više nisam im'o povjerenja. Ne znam, ne znam. Tad sam se izgubio, tako da prosto ne mogu da vam to objasnim sada. Bila je vojska koja vam garantuje neku bezbjednost, sada odjednom, dolaze neki ljudi koji, jednostavno, odvede koga oni hoće.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li su se ovakve stvari dešavale ljudima koje ste vi poznavali?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dakle, on vam je rekao da pođete sa njim. Šta je bilo sa vašom ženom i detetom?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Moja supruga i dete su ostali na ulaznim vratima stana.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste mogli da se sa njima pozdravite?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Nisam imao odobrenje od Lukića. Međutim, svojom voljom sam se vratio da poljubim svoju ćerku i suprugu, jer sam osjetio da bi to mog'o biti poslednji dan sa njima.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Rekli ste nam da su kod vas bili ljudi koji su bili proterani iz sela Kurtalići. Šta se sa njima desilo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Bili su ti ljudi. Jedan od njih je tog dana, isto, poveden sa mnom.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Ko je to bio?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Amir Kurtalić.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dakle, kada ste otišli iz vašeg stana, bilo vas je četvorica: Milan Lukić, vi, Amir i taj čovek "Montenegro". Da li je to tačno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kuda ste otišli, nakon što ste napustili vaš stan?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Seli smo u auto, "Pasat" (Passat), kojeg je Milan Lukić otuđio od Behije Zukić i otišli u susednu ulicu, isto na Bikavcu.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Rekli ste nam da je auto nekome oduzet. Kako ste to znali?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Po priči građana, rekli su da je Milan Lukić jedne noći uš'o u stan Behije Zukić, ubio je i otuđio njen auto.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste poznavali tu ženu koja je bila ubijena?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste prepoznali taj auto?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I koje boje je bio taj auto?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Bio je tamno crven ili, kako je mi zovemo, boje trula višnja.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Pre nego što ste Amir i vi ušli u auto, da li je Lukić nešto rekao ili uradio?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Pomolio se na način kako se muslimani mole bogu. Znači, sa "bismilah" (Bismillah).

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je objasnio zašto je to uradio?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Uredu. Dakle, ušli ste u auto i kuda ste zatim krenuli?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Vratili smo se, znači, prema Višegradu, ali smo nedaleko od mog stana ušli u susednu ulicu gde je bilo još uhapšenih Muslimana.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Gde ste videli te druge uhapšene Muslimane?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ušavši u tu ulicu, jedan od njegovih vojnika ih je čuv'o u kući i izveo ih je iz te kuće. Bilo ih je još petorica.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Jedan od muškaraca je, ukoliko se ne varam, bila i osoba o kojoj ćemo govoriti, pod imenom VG-32. Da li je to tačno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Možete li, molim vas, da nam kažete imena ostalih muškaraca?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Bio je to Meho Džafić, Ekrem Džafić, Hasan Mutapčić, Hasan Kustura.

SUDIJA HANT: Mislio sam da vam je dozvoljeno da postavljate sugestivna pitanja sve do događaja na reci.

TUŽILAC KORNER: Da. Izvinjavam se, časni Sude. Mislila sam da je ovo možda važno.

SUDIJA HANT: Možda jeste, a možda i nije važno. Većinu stvari smo već čuli. Ali, ukoliko nema neslaganja oko dešavanja pre reke, onda hajde da nastavimo do tog trenutka.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta se dogodilo sa ljudima koji su izašli iz kuće? Da li su i oni bili strpani u vaš ili u neki drugi auto?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, tu je bio još jedan auto, "Jugo" sive boje. A jedan od tih ljudi je prebačen u naš auto, a to je bio Hasan Mutapčić.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste zatim odveženi u mesto koje se zove Višegradska banja?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER: Časni Sude, ne znam da li će nam pomoći ako bi svedok, u ovom trenutku ... Identifikuje ta mesta na mapi. Ne znam da li je časni Sud imao prilike da ...

SUDIJA HANT: Imali smo jednu dosta veliku mapu koja je dugo zaklanjala pogled prevodiocima. Ukoliko zaista smatrate da je to važno ... Već smo imali mapu i uglavnom nam je sve na njoj već pokazano i ucrtano.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: U tom slučaju, časni Sude, neću da tražim mapu. Da li ste, nakon toga, odvedeni u hotel?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: U hotelu ... Izvinjavam se, samo jedno pitanje pre toga. Pre nego što ste došli u hotel, da li su vas zaustavili na kontrolnom punktu?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Bio je to kontrolni punkt u Sasama, gde je Lukić rek'o tim ljudima da je "na'vatao balija".

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I da li vas je Lukić, takođe, pitao da li imate para?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: To je bilo na polasku iz moga stana prema Višegradu. Ja sam odgovorio da imam neke dve milijarde. Međutim, on je pitao: "Je li to maraka?" Rekoh: "Ne, to je starih bosanskih para".

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kada ste stigli u hotel, da li su vas odveli na recepciju?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: U tom trenutku, da li je Lukić počeo da traži ključeve od neke kancelarije?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Tražio je ključeve od upravnikove kancelarije.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dok je on to radio, da li ste tu videli ikog drugog?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Bio je tu Mitar Vasiljević koji je stajao u neposrednoj blizini. A na samom ulazu u hotel "Vilina vlas", bio je Momir Savić.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Mitar Vasiljević, koliko dugo ste ga poznavali, do tog juna 1992. godine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Desetak godina.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kako ste ga poznavali, kao prijatelja, kolegu ili kako?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, Mitar Vasiljević je radio kao ugostiteljski radnik u hotelu "Panos" gde sam ja odsjedao vrlo često, tako da sam ga mogao dovoljno poznavati.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li biste i danas mogli da ga prepoznate?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Zamolila bih vas da pogledate po sudnici i vidite da li možete da ga identifikujete.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, to je ovaj gospodin.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Za zapisnik nam je neophodna preciznija identifikacija. Molim vas da nam kažete tačno na kog gospodina ste mislili? Vi ste na nekoga pokazali rukom.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Crni gospodin ovde, sa slušalicama, u zadnjem redu.

SUDIJA HANT: Nema sumnje da svjedok govori optuženom.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta je imao na sebi kada ste ga videli u hotelu?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Imao je crni šešir, sivo-maslinastu uniformu sa crvenom trakom na ramenu.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je na sebi imao ikakve oznake? Kakva je to traka koju ste pomenuli?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: To je bila crvena traka, a imao je i na šeširu značku dvoglavog orla.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je imao išta sa sobom?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Imao je automatsku pušku.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kako znate da je to bila automatska puška?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, po mom odsluženju vojnog roka, vjerovatno je bilo dovoljno, za godinu dana, da upoznam oružje koje sam ja tada nosio, u bivšoj JNA.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kada je Milan Lukić došao u vaš stan, da li je imao oružje?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Nosio je snajper sa prigušivačem.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kad kažete "snajper" mislite na snajpersku pušku?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je taj drugi čovek kog ste pomenuli, Momir Savić, takođe bio naoružan?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Koje oružje je o imao?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Isto automatsku pušku.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste, osim Savića i Vasiljevića, videli još nekog na tom mestu?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, bio je tu još i bivši čuvar hotela, Šušnjar. Ime mu ne bi' mogao precizirati, jer ne znam.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je on bio u uniformi ili civilnom odelu?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: I on je imao sivo-maslinastu uniformu.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je bio naoružan?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Poluautomatskom puškom.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Rekli ste nam da je Lukić tražio ključeve. Da li ih je našao?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Našao je neke ključeve sa kojim je pokuš'o da otvori upravnikovu kancelariju. Međutim, nije mu to uspjelo.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I na kraju vam je naređeno da se vratite u kola?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste bili u istim onim kolima, marke "Folksvagen Pasat" (Volkswagen Passat), kojima ste i došli do hotela?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta se desilo sa ovom novom trojicom ljudi koju ste opisali, mislim prvenstveno na Vasiljevića?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Vasiljević se tada priključio Milanu Lukiću i seo je u isti auto gdje sam i ja bio, znači, u "Pasat".

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta je bilo sa ostalom dvojicom? Da li je i Momir Savić pošao sa vama?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne, on je ost'o u hotelu.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: A Šušnjar?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: I on.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dakle, u prvom automobilu, u "Folksvagenu", ste vi, Lukić, Vasiljević i Amir?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da i Mutapčić Hasan.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Koliko je ljudi bilo u tom drugom automobilu koji ste spomenuli, u "Jugu", osim onih uhapšenih osoba koje ste imenovali?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Šestorica. Znači, četvorica uhapšenih i dvojica vojnika.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I kuda su vas onda odveli?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Odveli su nas prema Sasama.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste i stigli do Sasa?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Gde su se automobili zaustavili?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Automobili su se zaustavili ispred jedne kuće za koju je Mitar Vasiljević u razgovoru sa Lukićem rekao da je muslimanska.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta se desilo nakon što su se automobili zaustavili?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Naredili su nam da izađemo iz auta i da ne bi pokušali da bježimo.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li se sećate ko je izdao to naređenje? Rekli ste da su Lukić i Vasiljević bili sa vama u kolima.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. To naređenje je izdao Lukić.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I da li ste izašli iz kola?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je i Amir izašao?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, izašli smo svi.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta vam je rečeno kada ste izašli iz kola?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Rečeno nam je da krenemo prema Drini.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I ko vam je rekao da to uradite?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Lukić.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Koliko je, otprilike, bila udaljena Drina od mesta gde su se zaustavila kola?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Misli, nekih 100 metara.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Rekli ste nam da vam je naređeno da peške krenete prema Drini. Kako ste do tamo hodali?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Hodali smo u koloni, jedan za drugim.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dok ste vi to radili, gde su bili Lukić i Vasiljević?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Mislim da sam u izjavi precizirao da su bili sa leve strane.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: A šta je sa onom drugom dvojicom, sa dva vojnika koji su bili u drugim kolima? Gde su oni bili?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Oni su bili sa druge strane, tako da nismo imali šanse ni na jednu ni na drugu stranu da bježimo.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dok ste se spuštali ka reci, šta ste mislili da će da se desi sa vama?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, to je pravi trenutak za jednu pomisao na tragediju.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kada kažete: "To je pravi trenutak za jednu pomisao na tragediju", šta tačno mislite? Možete li da nam bliže objasnite? Šta ste mislili da će da se dogodi?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, da, ja nisam im'o druge pomisli osim da su to zadnji momenti mog života. Znači, da još tih par metara do reke me djeli od života i smrti.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Pošto ste se tako osećali, da li ste vi ili neko drugi pokušali da pobegnute?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: A zašto niste?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne bismo imali šanse to učiniti.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta se desilo kada ste došli do reke?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Kada smo došli do rijeke bili smo postrojeni, okrenuti licem prema vodi. Vojnici su bili iza nas, nekih pet do šest metara.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Koliki je bio vodostaj reke u tom trenutku?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, vodostaj rijeke je bio u opadanju. Znači, bilo je jezero pustano, tako da je bilo i jedan dio obale.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dakle, rečeno vam je da se poredate licem okrenutim ka reci. Da li je iko od vas rekao išta bilo kom od one četvorice za koju ste rekli da su bili naoružani?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, bio je to Meho Džafić, kolega Mitra Vasiljevića, znači radnik, kolega koji je radio u istoj firmi gde i Mitar. Molio ga je da ga ne ubije, jer su kolege.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li mu je Vasiljević odgovorio?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Rekao je da ga ne poznaje.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kada ste se poredali na obali reke, da li ste licem bili okrenuti reci ili prema naoružanim ljudima?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ja sam već jedno rek'o da sam bio okrenut licem prema rijeci.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta se zatim desilo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Usledilo je pitanje "kako da pucamo, pojedinačno ili rafalno"?

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li se sećate ko je postavio to pitanje?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Mislim da je bio Lukić.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Pitao je kako da pucaju?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je iko odgovorio?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Neko je odgovorio da pucaju pojedinačno.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: I šta se zatim desilo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Čulo se prebacivanje oružja, znači, sa rafalne na pojedinačnu, i usledio je pucanj.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Pre pucnjave, da li ste čuli da je iko naredio da se puca?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Koliko pucnjeva ste čuli?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Četiri pucnja. Bila su tri jača od kojih je jedan bio tup, znači, snajperska puška sa prigušivačem koja ima tupi pucanj.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Rekli ste nam da je Vasiljević imao automatsku oružje. Kakvo naoružanje su imala druga dvojica koji su, takođe, bili naoružani?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Svi su bili naoružani automatskim naoružanjem osim Milana Lukića.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Izvinjavam se, ako sam vas već ovo pitala. Da, već sam vas pitala koliko je bilo pucnjeva. Šta ste vi uradili kada su odjeknuli ti pucnji?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, ni ovog dana, danas, kada sam ovde, ne sećam se kako sam to mogao izvesti. Sami bog me je, možda, spasio. Kao da me je gurn'o u tu rijeku, tako da sam, igrom slučaja, preživio.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dakle, gurnuti ste u reku? Da li ste pali u reku?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Nisam ja rek'o da me je neko gurn'o, već kao da je bila neka moć koja me je gurnula. Znači, pao sam u tu rijeku i napravio se mrtav.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta se desilo sa ostalim ljudima koji su bili sa vama? Da li ste primetili nekog od njih?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, čuo se pad u vodu, s tim da nisam mog'o tada razlikovati ko je to bio. Samo, čulo se još padova u vodu.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste videli bilo kog od tih drugih muškaraca dok ste bili u vodi?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Po završetku svega toga, osoba koja je isto tako preživjela, osoba VG-32 i nju sam primjetio da je živa.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: U redu. Međutim, pre nego što ste to primetili, čuli ste pucnje, pali ste u vodu. Šta se zatim desilo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Sledeće je bilo ... Čuo sam krike jednog od tih ljudi. Verovatno je bio ranjen. Potom je uslijedio još jedan pucanj i ti krici su nestali. Znači, ubijen je i taj čovjek.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li su se muškarci koji su pucali približili vodi?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Po završetku svega toga, neko je od njih priš'o vodi i rekao: "Evo, ima jedan živ".

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li možete da kažete ko je to bio?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Dakle, neko je rekao da je jedan od njih živ. I šta se zatim desilo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Uslijedila su još tri pucnja. Dva su gađala mene u glavu, igrom slučaja promašili. Treći je dalje odjeknuo i nestalo je pucnjave.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta se zatim desilo sa naoružanim ljudima?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Izvesno vreme posle toga, čuli smo da se auta pale, znači, da odlaze.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Šta ste zatim uradili?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Zatim sam podig'o glavu, pogled'o oko sebe i ponovo se vratio u isti položaj u kojem sam bio.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: A to je bilo gde?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Molim da mi se ponovi pitanje.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da. Rekli ste da ste se vratili u isti položaj u kom ste bili. Da li time mislite da kažete da ste ostali u vodi ili da ste izašli iz vode?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, ostao sam još nekih, možda, minut-dva u vodi, jer još nisam verov'o da su ti vojnici otišli. Bojao sam se da se nisu ponovo povratili da na nas ponovo pucaju.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Ali na kraju ste izašli iz vode?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Pogledao sam još jednom oko sebe, osoba VG-32 je isto tako podigla glavu i pitali smo se, razmjenili smo pitanja između sebe, da li smo ranjeni, i onda smo rekli da idemo.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste tu videli ostale ljude koji su bili sa vama, a na koje je pucano?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Odmah ispred nas je ležao Hasan Mutapčić koji je bio pogođen u glavu i taj sam izlaz metka je napravio jednu rupu na njegovoj vilici, donjoj, sa desne strane. Znači, bili su mu izbijeni zubi.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: A šta je sa ostalim ljudima?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: I ostali su ležali u vodi. Bilo je tu, znači, ukupno pet leševa.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Sada bih htela da pođemo malo vremenski napred. U junu ove godine, 26. juna, da li ste se sa istražiteljima Tribunala vratili u ovu oblast?

SUDIJA HANT: Mislite na istražitelje kancelarije Tužilaštva.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Izvinjavam se. Sa istražiteljima kancelarije Tužilaštva?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li su sa vama bili i pripadnici snaga SFOR-a (Security Force), kao što ćemo i da vidimo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li su od vas tražili da predete isti onaj put koji ste prešli 7. juna?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je napravljen video-snimak tog vašeg kretanja?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Mislim da ste imali priliku da pogledate taj snimak.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER: Časni Sude, sada ću da zamolim da se snimak prikaže. Veoma je kratak. Traje oko četiri minuta.

SUDIJA HANT: Uredu. Da li ste se već dogovorili sa audio-video ekipom?

(Video snimak)

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Jesmo. Zamoliću svedoka da nam opiše šta vidimo na snimku. Kao prvo, gospodine, šta vidimo na ovom snimku? Zapravo, mislim da ... Samo trenutak.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Malo vam je slika nejasna. Da. Ovo je ta kuća ispred koje smo bili zastavljeni sa autima.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li sada gledamo u pravcu Drine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, to je put prema Drini. To je isto kuća ispred koje smo bili zaustavljeni. Evo, vidite ovo je obala sad. Evo, to je put prema Drini. Tada, u tom momentu, u ovim njivama je bio zasejan krompir.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: A sada, mislim da gledamo ponovo prema kući, iz pravca polja.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ovo je mesto na kojem je izvršen zločin.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je to mesto tako izgledalo i juna 1992. godine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Otprilike ovako, samo što je nivo vode bio manji.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Sada gledamo natrag prema ...

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. To je putanja kojom smo se mi kretali.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Sada ...

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ovo je ulaz u hotel "Vilina vlas".

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li je hotel ovako izgledao u junu 1992. godine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Gde je stajao Vasiljević kada ste ga prvi put videli tog dana?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ovde, sa lijeve strane recepcije. Znači, sad lijevo od ovih vojnika.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Uredu. Hvala. Mislim da je to sve šta nam treba. Nakon što ste ...

(Kraj video snimka)

SUDIJA HANT: Da li nameravate da uradite nešto sa video-trakom?

TUŽILAC KORNER: To pokazuje koliko dugo nisam bila u sudnici. Časni Sude, molim da se ovo označi kao dokazni predmet.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, da li imate neku prigovor na to?

TUŽILAC KORNER: Časni Sude, koliko sam shvatila, radi se od dokaznom predmetu 18, dokaznom predmetu Tužilaštva broj 18.

ADVOKAT DOMAZET: Ne, vaša visosti. Ja sam pre nekoliko dana dobio ovu traku od Tužilaštva.

SUDIJA HANT: Hvala vam. To će da bude dokazni predmet P18. To je broj koji je na spisku već dodeljen tom predmetu?

TUŽILAC KORNER: Da, tako mi je rečeno.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Uredu, P18.

TUŽILAC KORNER: Časni Sude, kao što je i zahtevano, izjava osobe koja je napravila ove snimke ...

SUDIJA HANT: Ne znam. Da li je to deo nekog dogovora ili će ona da bude dostavljeno naknadno, odvojeno od ovoga ili kako već?

TUŽILAC KORNER: Pa, časni Sude, mislim da to možemo da ostavimo. Mislim da se radi o sporazumu, u svakom slučaju ...

SUDIJA HANT: Ali traka sa snimkom je već ušla u proceduru bez prigovora.

TUŽILAC KORNER: Da.

SUDIJA HANT: I svedok ju je opisao. Da li vam je zaista potrebna ta izjava?

TUŽILAC KORNER: Ne.

SUDIJA HANT: Ja sam samo zbunjen, ne znam šta da radimo sa tim.

TUŽILAC KORNER: Ne. U slučaju da se pojavi nekakav spor, postoji ta izjava. Ali kao što je časni Sud već primetio, ona je sporazumno prihvaćena.

SUDIJA HANT: Ili barem bez prigovora. Hvala vam.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Gospodine, rekli ste nam da ste vi i svedok VG-32 zajedno izašli iz reke. Nakon toga, da li ste se vratili ... U stvari, vi ste, zapravo, onda otišli u kuću svojih roditelja, zar ne?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Samo, prije toga, iz tog mjesta smo krenuli prema Mušićima.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Da li ste vi ili svedok VG-32 bili povređeni?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC KORNER – PITANJE: Kasnije ste se, kao što ste nam već rekli, pridružili vojsci Bosne i Hercegovine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KORNER: Hvala vam puno.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine, u vašoj izjavi koju ste dali istražitelju ovog Tužilaštva, naveli ste na samom početku da ste 11. juna 1992. godine postali pripadnik Višegradske brigade koja je, na početku, do pada grada, bila stacionirana u Višegradu, a kasnije u Goraždu. Da li je to tačno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da je ta brigada kasnije reorganizovana i postala 851. laka slavna brigada. Da li je to tačno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se radilo o muslimanskoj brigadi, dakle od pripadnika samo Muslimana ili je bilo i Srba u toj brigadi?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne, bili su samo Muslimani.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li možete da mi objasnite, pod padom grada da li podrazumevate ulazak Užičkog korpusa u Višegrad?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Po ovoj vašoj izjavi, do pada grada je ta brigada bila u samom gradu Višegradu. Da li je to tačno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa upravo ste mi potvrdili u izjavi da je do pada grada bila stacionirana u Višegradu. Odnosno, da ste to rekli u pisanoj izjavi.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Višegrad je cela teritorija, znači, u centru grada nije bila stacionirana. To je bilo na periferiji grada, znači, selo Crni Vrh.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato da li se tu radilo o regularnoj vojsci ili paravojsci?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne. To je bila samoorganizovana, kao da kažem, brigada. U stvari, tadašnja TO Bosne i Hercegovine.

SUDIJA HANT: Samo trenutak, gospodine Domazet. Imamo uobičajene probleme, pošto obojica govorite isti jezik. Gospodine, kada govorite isti jezik kao i advokat, prevodiocima je veoma teško da vas sustignu, jer nema pauze dok se ono šta je već rečeno prevodi. Dakle, nakon što gospodin Domazet postavi svoje pitanje, da li biste mogli da malo zastanete pre nego što na njega odgovorite? Hvala vam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vratiću se na dan o kojem ste danas najviše govorili, ali vas moram pitati na početku, jer mi se čini da ste danas rekli da se radi o suboti, 7. junu 1992. godine. Je li to tačno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste sigurni da je taj dan bio subota ili ste sigurni da je to bio 7. jun?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da i jedno i drugo. 7. jun, 1992. godina, subota, 17.30.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iako to, lično, ne smatram bitnim, to nije tačno jer je nedelja bio 7., subota je mogla da bude samo 6. jun. Zato sam vas pitao da li ste se opredelili da je to bila subota ili nedelja, odnosno 6. ili 7. juni.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da vam kažem, to je bio datum 7. juni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ako mogu da vas razumem, sigurni ste da je to bio 7. juni, ali u tom slučaju niste sigurni da li je to bila subota ili nedelja?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne bih postavljao pitanja u vezi sa ovim događajima na Bikavcu do dolasku u "Vilina vlas", osim par stvari u kojima se vaša današnja izjava i izjava pred istražiteljem razlikuju od onog što je rekao svedok VG-32. Ja bih vas molio da nam kažete kojim redosledom su vozila išla prema Višegradskoj Banji? "Pasat" i "Jugo", ko je išao prvi?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: "Pasat".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pretpostavljam da je, po vama, "Pasat" stigao i prvi u Višegradsku Banju, pred hotel?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste sigurni u ovo, obzirom da VG-32 tvrdi da je "Jugo" išao pre i stigao pre "Pasata" u Banju?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: To ne mogu da garantujem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste u Banji krenuli prema ulazu u hotel, koja je prva osoba koju ste приметили?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Bio je to Momir Savić.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li on bio ispred ulaza u hotel? Šta je on imao na sebi?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Imao je maskirnu uniformu i crni šešir.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada govorite o maskirnoj uniformi, da li mislite na uniformu tadašnje JNA?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, tu uniformu je nosila bivša JNA, vi to dobro znate i SMB uniformu i maskirnu uniformu, zavisi od zadatka na koje su išli.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, aposlutno se slažem da su uniforme ... Postojala je sivo-maslinasta koja je bila jednobojna, je l' tako? I postojala je maskirna uniforma koja je, kao i sve maskirne, bila iz više boja. Upravo sam pitao da li je to ta maskirna uniforma koju su, pored one sivo-maslinaste, upotrebljavali i vojnici JNA?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne, to je bila plava maskirna uniforma.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato ko je, inače, upotrebljavao tu plavu maskirnu uniformu?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, ja je pre nisam sretao. Jedino sam vjerov'o da je to policija nosila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je tog dana Milan Lukić imao tu vrstu uniforme?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Mislim da je bila zelena ... Plava je ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Niste sigurni da li je bila plava maskirna uniforma ili ona zeleno-braon?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Bila je plava uniforma na kojoj je, tu, na lijevom ramenu, pisalo "policija". Mislim da to stoji u zabelešci, u izjavi.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, bojim se da sam zbunjen i da nisam siguran da li govorimo o čoveku koji je stajao ispred ulaza u hotel ili o Lukiću.

ADVOKAT DOMAZET: Ne, časni Sude. Sada govorimo o drugoj osobi. O Momiru Saviću. Izvinjavam se, sada govorimo o Milanu Lukiću.

SUDIJA HANT: I sami vidite kako je to zbunjujuće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da bismo izbegli ovo, dakle, Momir Savić je imao maskirnu uniformu. Da ponovo kažete Sudu koju maskirnu uniformu?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: To je bila zelena maskirna uniforma.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ponovo da pitam, Milan Lukić je takođe imao maskirnu uniformu, kažete sa oznakom "policija". Koje je boje njegova uniforma bila?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Mislim da je bila ta plava.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A koju su uniformu nosila ona dva vojnika koja su od Bikavca do hotela "Vilina vlas" bili sa vama?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Taj momak koji je sa Lukićem došao u moj stan, im'o je sivo-maslinastu uniformu. A onaj momak, ne sjećam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li govorite o dvojici koja su i u "Vilinoj vlasi" bila sa vama i na obali Drine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da različito objašnjavate kako su njih dvojica bila obučena, da li se sećate kako je bio obučen onaj koji je bio sa vama u "Pasatu" do dolaska u hotel "Vilina vlas"?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne znam na koju osobu mislite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mislim na vojnika koji je bio sa vama u "Pasatu" i, naravno, Lukićem koji je vozio "Pasat".

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Mislim da sam za njega rekao da je imao uniformu sivo-maslinastu, taj vojnik što je sa Lukićem doš'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koji je sa Lukićem i vama bio u "Pasatu" do hotela "Vilina vlas". Je li tako?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste koju ste osobu prvo videli, da je to bio Momir Savić, pre ulaza u recepciju. Kada ste ušli u hol recepcije, kako ste i malopre rekli, sa leve strane ste videli Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sa leve strane je jedan ulaz u bazen, a zatim jedan put. Možete li da objasnite gde se nalazio, da li kod tog ulaza u bazen ili kod puta, ili između jednog i drugog?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Između puta i ulaza u bazen.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kolika je, po vašoj oceni, udaljenost između tog mesta i samog puta recepcije koji je u dnu ovog hola?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Gospodine, mnogo precizirate. U tom momentu, u tom strahu, zar je bilo potrebno da se to mjeri u metrima ili centimetrima?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine, žao mi je ako vas moje pitanje na neki način pogađa. Verujte mi da nisam ni mislio da ste u tom trenutku merili. Ali vi ste na tom istom mestu bili pre dva meseca, videli smo na snimku i pretpostavljam da to nije teško objasniti, mada je moguće izmeriti kolika je ta prostorija. Da ponovim pitanje: da li je taj hol, otprilike, veličine ove sudnice?

SUDIJA HANT: Samo trenutak. Sada je 11.00. Moram da vam kažem da je glavni zadatak vašeg pomoćnika na ovom suđenju da vas na vreme obavesti kada se približimo pauzi u zasedanju. Gospodine Domazet, problem je u tome što ja ne razumem o čemu se ovde radi. Rečeno nam je da oko ovoga nema neslaganja. Znam da proveravate sećanje svedoka pitajući ga o tome kako je ko bio obučen, koji je to

dan u nedelji bio i tome slično. Ali sa takvim pitanjima nećete daleko stići. Da li ćemo sada čuti o tadašnjim utiscima ovog svedoka koji, po sopstvenom priznanju, za razliku od svedoka VG-32, nije bio čest gost hotela i o onim utiscima od pre dva meseca koji se možda razlikuju? Kako će to nama da pomogne? To što svedok ne može da vam da podatke o prostornoj udaljenosti, prema mom mišljenju, ni na koji način ne utiče na njegov kredibilitet. Predložio bih da, nakon nastavka zasedanja, pređemo na ono šta je sporno. Nastavićemo rad u 11.30 h.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam. Gospodine, danas ste nam rekli da je Mitar Vasiljević tog dana imao automatsku pušku. U kom trenutku ste je prvi put videli?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Čim sam ugledao i Mitra, video sam i pušku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, kada ste ga prvi put videli, između puta i ulaza za bazen, ima je sa sobom pušku?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kako je tu pušku držao?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Držao ju je oborenu, pored sebe, ovako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pokazujete rukom, levom rukom, pored sebe, nadole?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Samo ne u levoj ruci već u desnoj.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, ali pokazali ste levom rukom i ja sam to opisao zbog zapisnika. Da li je, po načinu na koji je nosio, to nošenje puške bilo jasno vidljivo?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su i ostali koji su bili sa vama, pa i svedok VG-32, mogli da vide tu pušku?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali on je nije video. Da li to znate?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da ste u izjavi koju ste davali pre nekoliko godina istražitelju Tužilaštva, rekli da je Mitar Vasiljević sa sobom imao poluautomatsku pušku?

prevodioci: Nismo čuli odgovor svedoka.

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas da ponovite svoj odgovor. Prevodioci vas nisu čuli.

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne sećam se toga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ne sećate se da ste tada izjavili da je imao poluautomatsku pušku?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prilikom odlaska iz hotela "Vilina Vlas" do odlaska u kola, da li ste primetili neki razgovor između Mehe Džavića i Mitra Vasiljevića, odnosno da je Meho tražio, a Mitar Vasiljević dao cigaretu i da je na to Milan Lukić reagovao?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne, nisam to primetio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se tiče odlaska kolima iz hotela "Vilina Vlas", da li ste sigurni u činjenicu da je vojnik koji je pre toga sa vama bio u "Pasatu" otišao u "Jugo", a ne Mitar Vasiljević?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. Vojnik je prešao u "Jugo", a Mitar Vasiljević je seo u "Pasat", na prednje sjedište, do Lukića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, prema ovoj vašoj izjavi i dalje vas je u "Pasatu" bila petorica, a u "Jugu" ih je bila šestorica. Da li je to tačno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada je reč o Lukiću, da li ste ga vi tada prvi put videli na Bikavcu, prilikom ove situacije kada ste, sa njegove strane, bili lišeni slobode?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Lukića sam poznav'o, kao što sam rek'o u izjavi, u školskim danima. Međutim, kada je on otiš'o u Obrenovac, posle toga ga više nisam vid'o, do tog momenta kada me je lišio slobode.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U vašoj pisanoj izjavi istražitelju, doslovce ste o Lukiću rekli ovo. Ja ću vam pročitati, a vi ćete mi reći da li je to tačno i da li to i sada mislite. "Činilo mi se da je Lukić nadređen ostalim Srbima. On nije nikoga pitao šta da radi sa nama, dok su drugi njemu postavljali pitanja." Da li je to tačno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je po onome šta ste tog dana o Lukiću primetili, o njegovom ponašanju, po vama bilo moguće da neko iz te njegove okoline može njemu da naredi, ili da utiče da promeni neku svoju naredbu ili naređenje?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Mislim, po mom zaključku, da takav čovjek nije bio u njegovoj okolini.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Malopre smo na filmu videli, a u vašoj izjavi ste rekli, da je u kolima kod Sasa Milan Lukić pitao Mitra Vasiljevića za jednu kuću, da li je to muslimanska kuća i dobio potvrđan odgovor. Moje pitanje je: da li je to kuća koju smo videli na filmu, sa desne strane puta? I da li ste se tu zaustavili 1992. godine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. To je ta kuća ispred koje smo se zaustavili, međutim, ja ne znam da li je to bila kuća muslimanska ili je bila srpska.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li sam vas dobro razumeo da je to ta kuća o kojoj je bilo reči i ispred koje ste se zaustavili?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da. To je ta kuća.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je ona i 1992. godine ovako izgledala?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne, bila je na drugi način pokrivena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na drugi način krov kuće ili nešto drugo pokriveno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Na drugi način je krov kuće bi pokriven.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste danas da je Milan Lukić bio čovek koji je naredio da izađete iz kola i koji je naredio da svi krenete prema Drini. Da li je tom prilikom naredio i da svi ćute, odnosno, da ne želi da iko progovori i reč. Da li se sećate i takve njegove naredbe?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Takve naredbe se ne sjećam, ali se sjećam da je rek'o da ne bi pokušali da bježimo, jer će nas pobiti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danas ste rekli da se Meho Džafić u jednom trenutku obratio za pomoć Mitru Vasiljeviću. Je li to bilo u trenutku kada ste bili poređani duž obale Drine?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, bilo je to u tom trenutku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste u tom trenutku, kada ste čuli i reči Meha Džafića, čuli i reči još nekog iz te vaše grupe, da nešto slično govori, ili govori o tome da ne ubijaju?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To vas pitam zbog toga što svedok VG-32 rekao da je, u tom trenutku, Meho počeo da zapomaže i spomenuo ime Mitra Vasiljevića, ali da je Kurtalić, takođe, u to vreme započeo da govori i da je došlo da pucanja u tom trenutku i da je time bilo prekinuto njihovo dalje obraćanje. Da li se toga sećate?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Toga se ja ne sjećam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Odnosno, da li je po obraćanju bilo koga iz te grupe, pa i Meha, došlo do pucanja?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Neposredno nakon tog obraćanja, došlo je do pucnjave.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Svedok VG-32 tvrdi da Mitar Vasiljević nije ni jednu reč progovorio za sve ovo vreme. Da li ste vi sigurni da je on išta rekao ili uopšte imao vremena da kaže na zapomaganje Meha Džafića?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, ja sam već rekao u svom izlaganju da posle molbe Meha Džafića koju je uputio Mitru da ga ne ubije jer su radne kolege, ovaj je odgovorio da ga ne poznaje. To je sav razgovor što sam ja čuo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali taj razgovor nije čuo svedok VG-32. Da li je on bio u situaciji da čuje, ukoliko je takav razgovor vođen glasno?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Gospodine, ne bih vam to mogao reći, jer, u toj situaciji, moje zapažanje ... Znači, nismo, možda, svi bili prisebni da slušamo neke razgovore, već da mislimo na svoju porodicu i na svoju djecu koja će ostati sirota.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Shvatam ja taj vaš odgovor. Ali, shvatite da postoji razlika i to dosta bitna, između onog šta vi i svedok VG-32 govorite. Ja sam pokušao da dobijem odgovor i više vas o tome neću pitati.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, zaista nam neće biti ni od kakve pomoći da pokušamo da od ovog svedoka saznamo šta misli o svedočenju drugog svedoka.

ADVOKAT DOMAZET: Završio sam sa tim.

SUDIJA HANT: Drago mi je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pošto ste nam objasnili da vrlo dobro poznajete pušku, automatsku pušku, ja vas molim da mi objasnite i Sudu da pokušate da objasnite, kod pucanja pojedinačnom paljbom, koliko brzo može jedan za drugim da se ispaljuje metak?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Gospodine, to sve zavisi od sposobnosti čovjeka koji je nosi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da pretpostavimo najbrže moguće, ako se jedan za drugim povlači oroz puške. Koliki je razmak između dva hica?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Gospodine, ja se izvinjavam, ali to su sa mene provokativna pitanja koja uopšte nemaju smisla po pitanju ove naše diskusije. Ja nisam vojni stručnjak da ja brojim brzinu ispaljivanja municije i šta ja znam. Mislim, ako može da se to zaobide?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U redu. Neću vas više o tome pitati, jer sam shvatio iz vašeg ranijeg izlaganja da veoma dobro znate rukovanje tom puškom i mislio sam da, kao svaki koji je rukovao tom puškom, da možete nešto da kažete o tome. Ali, o tome neću. Ali ću vas pitati da li se sećate da u ranijoj izjavi istražitelju nikada niste pomenuli broj pucanja koje ste, navodno, čuli tog dana?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne, nije me niko ni pit'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali ste to zapamtili i danas rekli?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još jedno pitanje. Posle prelaska Drine i odlaska u vaše selo, koliko ste se dugo zadržali u selu pre nego što ste ga napustili?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Na svakoj teritoriji koja je bila pod kontrolom tadašnje armije BiH, zadržav'o sam se onoliko dokle se mogla održati ta teritorija. Znači, sve dok nije došlo do pada moga sela, dotle sam se zadrž'o u njemu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da vas podsetim da ste rekli da ste 11. juna, dakle četiri dana iza ovog događaja, pristupili višegradskoj brigadi. Da li to znači da ste otišli iz sela ili ne?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Ne znači da sam otiš'o iz sela, jer sam i tu mog'o da budem pripadnik armije BiH.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je sa vama u selu i koliko dugo, ostao i svedok VG-32?

SVEDOK VG-14 – ODGOVOR: Da, bio je sa mnom smješten u moju porodičnu kuću, a vremenski, ne bih se mog'o sjetiti koliko je to bilo.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Vaša visosti, ja bih molio da pokušamo sa Tužilaštvom da nekoliko stvari učinimo nespornim iz izjave koju je svedok dao pred istražiteljem, da ne bi bilo potrebe da se cela ta izjava uvodi kao dokaz i molio bih da ...

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, najbolji postupak za to bi bilo da zatražite od tužioca da kaže da li se određeni pasusi koje vi koristite nalaze i u prevodu izjave na BHS jezik. Tužilac će na to da kaže "da" ili "ne", pa se onda to može prihvatiti ili ne prihvatiti. U tom slučaju, nikakvi dokumenti neće morati da se prilože. Naravno, problem je i mi se sa takvim problemom suočavamo u svakom predmetu, to što istražitelji Tužilaštva izjave svedoka uzimaju na BHS-u, a zatim se one prevode na engleski jezik i svedok potpisuje verziju na engleski. Kasnije se ove izjave prevode sa engleskog natrag na BHS i vi dobijate primerak te verzije. Na žalost, original izjave na BHS-u se ponekada ne poklapa sa onim što se nalazi u dokumentima koje vi dobijate. Ovo je problem sa kojim se često suočavamo, da nije za čuđenje što do sada niko nije uspeo da ga reši. Ali, sve je ovo urađeno dosta davno. U svakom slučaju, vi pitate tužioca da li se slaže sa formulacijom koja stoji u BHS verziji ove izjave koju vi koristite i videćemo šta će da se desi.

ADVOKAT DOMAZET: Upravo to, vaša Visosti. Tražio sam vaše dopuštenje da pitam tužioca. Radi se samo o tri konkretne stvari. Prva je: da je u zapisniku o njegovoj izjavi iz 1998. godine ...

SUDIJA HANT: Morate da kažete na kojoj se stranici to nalazi, koji je broj paragrafa, ukoliko to piše.

ADVOKAT DOMAZET: Engleska verzija, stranica 584534, peti red odozdo. Gde stoji: "Sa sobom je imao poluautomatsku pušku".

SUDIJA HANT: Ta izjave je iz 1998. godine, zar ne? U transkriptu stoji da ste rekli "1998. godina", ali mislim da ste rekli 1988. godine.

ADVOKAT DOMAZET: Izvinjavam se, 1998. godine.

SUDIJA HANT: Da li prihvatate taj pasus, gospodo Korner?

TUŽILAC KORNER: Da.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Koji je sledeći pasus?

ADVOKAT DOMAZET: Stranica 584535, sedamnaesti red, gde stoji: "Lukić i Vasiljević su išli sa desne strane ovog stuba".

SUDIJA HANT: Da li i to čitate iz one iste verzije na engleskom jeziku?

ADVOKAT DOMAZET: Da.

SUDIJA HANT: Hvala vam.

TUŽILAC KORNER: Prihvaćamo.

SUDIJA HANT: A treći pasus?

ADVOKAT DOMAZET: Treći pasus je, u stvari, da se u toj izjavi ne pominje, svedok ne pominje broj hitaca. Dakle, uopšte o tome ne govori. Ako je to moguće da se potvrdi, jer takav pasus ne postoji, da uopšte govori o broju hitaca koje je čuo.

SUDIJA HANT: Trebaće malo vremena da se to proverí, ali videćemo šta će da kaže.

TUŽILAC KORNER: Časni Sude, ako pogledamo ovaj paragraf, zaključićemo da je to tako.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Da li je to sve, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Da, časni Sude, to je sve.

SUDIJA HANT: Hvala vam.

prevodioci: Molim vas mikrofon.

SUDIJA HANT: Gospodin Domazet je rekao da je završio sa ispitivanjem ovog svedoka. Gospođo Korner?

TUŽILAC KORNER: Ni ja nemam više pitanja za svedoka.

SUDIJA HANT: Gospodine, ovim je završen vaš zadatak u Sudu. Veoma smo vam zahvalni ...

SUDIJA JANU: Ja imam pitanje za svedoka.

SUDIJA HANT: Izvinjavam se. Sudija Janu (Janu) ima pitanje.

SUDIJA JANU: Rekli ste da ste izgubili poverenje u JNA nakon nekih stvari koje su uradili Beli orlovi. Moje pitanje vama je sledeće: da li ste vi ili neko drugi koga poznajete pokušali da obavestite lokalne vlasti o tome što se događalo? Na primer policiju. Ukoliko jeste, kako su na to odgovorile vlasti, a ukoliko ih niste obavestili, zašto to niste učinili?

SVEDOK VG-14: Negde u mojoj izjavi ima komentar o tome. Kada me je Lukić odveo, moja žena je intervenisala tog istog dana. Otišla je u komandu čije je sjedište bilo u hotelu "Bikavac". Međutim, oni su je tamo pitali koji su me to ljudi odveli i kad im je ona rekla da su to bili ljudi sa nagarenim licima, oni su joj dali odgovor kao da oni nemaju kontrolu nad njima.

SUDIJA JANU: Da li je ona otišla da interveniše u stanicu policije ili negde drugde?

SVEDOK VG-14: Pa, da vam kažem, nije to bila policijska stanica. To je bilo komandno mjesto tadašnje TO. Kako da se izrazim? TO jedinice, srpske, znači, koja je bila smještena u hotelu "Bikavac".

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, da li imate neko pitanje koje bi se odnosilo na ovo šta je pitala sudija Janu?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: A vi, gospođo Korner?

TUŽILAC KORNER: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Gospodine, ovim je završen vaš zadatak ovde. Veoma smo vam zahvalni što ste došli da svedočite i za ono o čemu ste svedočili. Sada možete da idete.

SVEDOK VG-14: Hvala i vama.

SUDIJA HANT: Da li je ovim završeno vaše današnje gostovanje, gospođo Korner?

TUŽILAC KORNER: Jeste. Upravo odlazim.

SUDIJA HANT: Puno vam se zahvaljujem. Gospodine Grum (Groome), izvolite.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, Tužilaštvo poziva istražitelja Ib Jul Hansena (Ib Jul Hansen). Časni Sude, postoji par dokaznih predmeta koji nisu uključeni u ovaj registrator. Zamoliću sudskog poslužitelja da taj matrijal podeli Pretresnom veću.

SUDIJA HANT: Hvala. Ako sam dobro razumeo, vi ćete sada da pustite kasetu sa snimkom.

TUŽILAC GRUM: Ne, časni Sude, samo odlomke iz glavnih delova snimka.

SUDIJA HANT: Uredu. Da li su to odlomci o kojima nas je obavestio zamenik Suda i koji bi trebalo da traju oko sat i 45 minuta?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Uredu. Možda ćemo tokom prikazivanja snimka morati da napravimo pauzu, u zavisnosti od toga kada nameravate da pustite snimak.

TUŽILAC GRUM: Ako pokušate da to odmah uradite ... Snimak se sastoji iz veoma kratkih delova.

SUDIJA HANT: Da.

TUŽILAC GRUM: Kada budemo došli do punog sata, ja ću da obavestim Sud, konsultujući delove transkripta koji se upravo sada nalaze pred časnim Sudom, o tome koliko će da traje sledeći odlomak.

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas da pročitate svečanu izjavu koju vam je dao poslužitelj.

SVEDOK HANSEN: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite, sedite.

SVEDOK HANSEN: Hvala vam.

TUŽILAC GRUM: Mogu li da nastavim, časni Sude?

SUDIJA HANT: Da, slobodno nastavite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas, recite nam kako se zovete.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Zovem se Ib Jul Hansen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste Pretresnom veću ukratko opisali svoje obrazovanje i profesionalno zanimanje.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Ja sam policajac. U policiju sam stupio 1969. godine, a istražitelj sam od 1973. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi se moglo reći da ste tokom preko trideset godina policijskog iskustva istraživali veći broj različitih vrsta slučajeva?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. Rekao bih da sam učestvovao u istraživanju gotovo svih vrsta slučajeva.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li to vaše istražiteljsko iskustvo uključuje i straživanje kriminalnih organizacija i bandi?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li Pretresnom veću da kažete kada ste počeli da radite za kancelariju Tužilaštva ovde u Tribunalu?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Za kancelariju Tužilaštva sam radio u dva navrata: prvi put kada sam im bio dodeljen od strane moje vlade, od 1995. do 1997. godine, nakon čega sam bio otišao na dve godine i, drugi put, od oktobra 1999. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Od tada ste zaposleni u kancelariji Tužilaštva?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste prvi put radili u kancelariji tužioca, da li su se određene žrtve ili grupe žrtava ponavljale u više slučajeva na kojima ste radili?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. Ja sam istraživao zločine koji su se dogodili nakon operacije "Oluja", to je rat u Hrvatskoj ili "domovinski rat", kako ga tamo zovu. Tada sam istraživao šta se desilo srpskim žrtvama, kao i sa hrvatskim počiniteljima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tokom tog drugog perioda rada za kancelariju Tužilaštva, raspodeljeni da radite na predmetu protiv Milana Lukića, Sredoja Lukića i Mitra Vasiljevića?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. To je bilo u decembru 1999. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tokom vašeg rada na tom predmetu, kao i nakon kasnijeg hapšenja gospodina Mitra Vasiljevića, da li ste učestvovali u ispitivanju gospodina Vasiljevića?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da, ja sam učestvovao u ispitivanju gospodina Vasiljevića koje je obavljeno 16. i 17. novembra 2000. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde se ispitivanje odvijalo?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Odvijalo se u ovoj zgradi, u posebnoj prostoriji u podrumu zgrade.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko je prisustvovao ispitivanju?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Ispitivanju su prisustvovali: optuženi, njegov branilac, gospodin Domazet, istražitelj Iv Roa (Yves Roy), ja, vi, gospodine, prevodilac i jedan stražar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je razgovor bilo sproveden u skladu sa Pravilima procedure (Rules of Procedure and Evidence) koja se odnose na ispitivanje optuženih?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je razgovor sniman na video traku?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da i na video i na audio traku. To je bio moj zadatak.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li je optuženom tada saopšteno da ima pravo da ne odgovara na pitanja?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Svaki dan su mu saopštavana prava.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li mu je saopšteno da ...

prevodioci: Molim vas da napravite pauzu između pitanja i odgovora, pre nego što svedok odgovori na pitanje koje mu je postavljeno.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se.

SUDIJA HANT: Isto je kao kada i branilac i svedok govore na BHS-u.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. I da li je optuženom saopšteno da ima pravo da njegov advokat bude prisutan?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. Optuženi je i o ovome obavešten.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I njegov advokat je, zapravo i bio prisutan, zar ne?
SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da, bio je prisutan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Samo trenutak, časni Sude. Gospodine Hansen, pitaću vas ... Najpre ću da zamolim da se pusti video snimak. Ovo je dokazni predmet Tužilaštva broj 15. Gospodine Hansen, nakon što završimo gledanje prvog dela trake, postavitiću vam par pitanja o snimku. Molim da se prvi deo trake sada pusti.

SUDIJA HANT: Možete li da nam kažete na kojoj stranici transkripta se to nalazi?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude. To je u prvom transkriptu, stranica 11, prvi red.

SUDIJA HANT: Hvala vam.

(Video snimak)

"ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Da li ste ikada u životu bili zbog bilo čega uhapšeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam bio u zatvoru 1973. godine.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Zašto ste bili u zatvoru?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Politika. Neke pjesme ...

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Jeste li bili osuđeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Osuđen.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Da li je to bio jedini put da ste uhapšeni ili da ste osuđeni na zatvor?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Nakon toga više nikada niste hapšeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Hansen, dok nameštaju sledeći deo trake, zamolio bih vas da nam kažete da li je ovo bio dobar i veran prikaz razgovora održanog 16. novembra prošle godine?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Deo trake koji smo upravo odgledali, da li je on snimljen nakon što su mu ... Nakon što je gospodin Vasiljević upoznat sa svojim pravima, u skladu sa Pravilima o proceduri Tribunala?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. On je bio upoznat sa svojim pravima na samom početku tog razgovora.

TUŽILAC GRUM: Molim vas da sada pustite drugi deo trake. Transkript ovog snimka se nalazi na stranici 29, red 14.

(Video snimak)

"ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Rekli ste da vam je, u jednom trenutku, izdato oružje.*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Da, imao sam oružje.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Mogu li da znam koju vrstu oružja ste imali?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *A ... Ovako ću reći. Imao sam "šmajser" (Schmeisser). To je nešto, kao, nemačko, u "Zastavi" ga prave, šta ja znam ... To je što sam dobio od stranke. Kada smo došli u Prelevo, pošto sam morao ić' na teren, vući hranu, uzeli si mi "šmajser" i dali mi automatsku pušku, jer taj "šmajser" ima pištoljsku municiju. Kad su mi rekli da idem da se javim u komandu u Višegrad, onda su mi razdužili automatsku pušku, a vratili mi "šmajser". I "šmajser" sam razdužio u komandi, u Višegradu.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Na koju stranku ste mislili kada ste rekli da vam je stanka dala oružje?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Da, stanka je naoružala ljude ... Gde su oni to dobili, ja ne znam.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Ali koja je to stranka, SDS, TO? Mislite na SDS?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Da, mislim tako ... Sad, ovaj, da vam kažem, mislim, ovaj ... Sad, ta radnja kako je išla, mislim, ovaj, nama su to delili po naseljima, kad dođu, šta znam, ovaj ... Najvjerovatnije je to stranka organizovala. Nisu meni rekli.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *I ko je dobio to oružje?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Svako je dobijao.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Muslimani kao i Srbi?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Muslimani su, ovaj, ne, mislim, njih je njihova stranka, tako isto. Mislim, ne znam, njih je stranka isto ... Nisam, kako da kažem, krili smo jedan od drugih, nismo mi to ... Govorili ... Sad da vam ja kažem. Ko zna za Muslimane. Mislim da je stranka, ali nemojte uzeti da je to tačno.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Verovatno ste mi već to rekli, ali bih želeo da mi kažete kada ste tačno dobili prvo oružje od stranke?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam ga dobio negdje u martu 1992. godine

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Da li je to bilo na nekom velikom skupu, mitingu, gde su se Srbi okupili, možda u opštinskoj zgradi? Da li su vam tamo dali oružje? I zbog čega su vam tada dali oružje? Da li su vam rekli razlog?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu svi dobijali. Naoružani, najverovatnije ... Ja znam da sam možda dobio ... Znam da je bio pet naoružanih, možda ima pet-četiri meseci da je neko imao oružje. Dobro, ja sam negde, od marta. Postepeno, znači, nije to bilo odjednom da je izdelfeno.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Voleo bih da znam da li ste ikada bili član bilo koje paravojne grupacije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Ranije ste rekli da ste znali za grupu Beli orlovi koja je imala operaciju od 19. maja do oko 1. juna 1992. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: I rekli ste da su članovi Belih orlova bili Srbi iz Srbije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Da li su svi, ja ne mogu reći.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Da li znate ko je u Višegradu bio komandant Belih orlova ili da li ste čuli nešto o tome ko je komandant Belih orlova?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislite od domaćeg stanovništva?

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Bilo ko.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Od lokalnog stanovništva, ja mislim da ne znam. Jer, da vam kažem, teritorija je velika, ne znam da vam kažem ... Ja sam bio u Prelevu kuvar, to je deo 10 kilometara od Višegrada. Im'o sam još jednog kolegu, kuvara, starijeg čovjeka ... Tako da je od tih lokalnih Srba neko bio, ne znam.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Kažete da ste, uglavnom, bili u Prelevu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Možete da mi date vremenski okvir, od kada ste tačno bili u Prelevu, koliko ste tamo proveli vremena? I da li ste tokom tog perioda silazili dole, u Višegrad?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Spav'o sam i gore, a i silazio sam i dole. Da vam kažem, iš'o sam u Višegrad, ja mislim, svaki dan. Iš'o sam izjutra, po trebovanje. Ako sam im'o prevoz, kad se vratim, kad vučem večeru, ako se moglo snaći za prevoz, otiš'o sam kući spavati, a ako ne, spav'o sam u gori.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Odakle ste nabavljali trebovanja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Uzimali, ovaj ..."

(Kraj video snimka)

SUDIJA HANT: Imamo nekoliko problema sa transkriptom. Jedan od njih je bitan, ili možda dva. U transkriptu se spominje SDA, a očito se radilo o SDS-u. Sledeći problem koji sam primetio ... Mislim da je to ispravljeno nečim šta je kasnije rekao. Radi se o stranici 31, red 16, odgovor je preveden kao "bili su Srbi iz Srbije".

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, izvršićemo te izmene u transkriptu. Hteo bih samo da ispravim zapisnik. Rekao sam da je ovo dokazni predmet Tužilaštva broj 18, dok je dokazni predmet Tužilaštva broj 18, zapravo, transkript, a sama traka je dokazni predmet Tužilaštva broj 22. Sada prelazimo na sledeći deo trake. Molim časni Sud da okrene stranicu 33, red 19.

(Video snimak)

"ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Da li znate Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Milana Lukića znam odlično. Inače, Milan Lukić, Lukić familija i Vasiljevići, sve familije su kumovi, ja ne znam ni koliko kolena. Znam Lukića odlično. Znam mu i oca i majku i familiju.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Da li je on vama rođak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, kumovi nisu rođaci. Oni se uzimaju za krštenja, za vjenčanja. Cjene ih i moraju se cjeniti. I kako da smo mi kumovi, možda i 100, 200 godina, u stvari, ne znam, ni moj deda nije možda znao od kad smo mi sa Lukićima kumovi. I tako, sa kolena na kolena.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Koliko dugo znate Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam ga od ... Znam ga i kao učenika. Znam ga ... Dugo, ne znam ni ja, mislim da je dugo. Znam ga kao dijete.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Da li ste išli u školu sa njim?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, on je od mene mlađi. Ja ne znam koje je on godište, da li je 1966. ili 1969. godište, ja sam 1954. godište.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Rekli ste da vaše dve porodice, Vasiljevići i Lukići, imaju poseban odnos?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, tradicionalan. Kao neke druge porodice sa nekim drugim imenima. U stvari, znate kako je kod Srba, svaki ima kuma.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Da li znate još neke članove porodice Milana Lukića, kao što su otac, brat, majka, sestra?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam sve članove porodice.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Možete li da mi navedete imena oca, majke, brata, sestre?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Mogu. Otac Mile, majka Kata, brat Gojko, brat Novica i sestra, njen je nadimak Bela ... Kako li je ime? Udala se odavno u Beogradu. Znam da je nadimak Bela ... Sjetiću se ja, pa ću onda reći.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Da li znate da li je Milan Lukić počinio neki zločin tokom rata?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Pa, puno se priča o tome, a bio sam i prisutan kad je Milan počinio jedan zločin.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Da li znate da li je Milan Lukić bio član Belih orlova?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *U optužnici se pominju "Bijeli orlovi". Mislim da nije, znate. Ja mislim da je on doš'o ... Milan Lukić je radio u Švajcarskoj (Switzerland), mislim da je doš'o, nemojte mi vjerovati, možda polovinom maja. I nije on bio pripadnik ove grupe što sam rek'o da je protjerana iz Višegrada, oko 6. juna. On je imao svoju, drugu grupu.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Da li možete da mi kažete nešto o toj njegovoj, drugoj grupi? Šta su oni radili, kako su se zvali? Ko je bio u toj grupi?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Pa, isto mogu da kažem da su tu i nepoznati bili, a i manje poznati koje poznajem koji su sa teritorije Višegrada, koji su inače odatle rodnom, a inače žive u Srbiji, u Obrenovcu, u Beogradu, šta znam gdje koji živi. Koji su došli kad je počeo rat, možda tako oko maja mjeseca, početkom. I znam da su prvo počeli raditi, ovaj ... Imali su obeležja policijska, radili su sa policijom ... Imali su te uniforme, oznake policijske. To je bilo vrijeme, ne znam sad dokle sam rekao, doći ćemo tamo kasnije, oko 14. juna kada sam doš'o u bolnicu. A znam kada sam doš'o u bolnicu, više nisu bili ni oni u sastavu policije. Družio sam se sa njim. A da li je on pripad'o, da li je i on radio za miliciju od početka, ne znam."*

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sada možemo da pređemo na sledeći deo snimka, na stranici 40, red 25.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude ...

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ovde imam jednu primedbu na zapisnik, upravo u delu pre nego što je završen. To je strana 35, red 24, gde stoji: "To je u bilo u periodu pre nego što sam otišao u bolnicu". Mitar Vasiljević je i to se dobro čulo, rekao i datum, a to je 14. jun 1992. godine, ali to očigledno nije prevedeno i ne nalazi se u ovom zapisniku.

SUDIJA HANT: Ukoliko postoji neki problem u vezi sa tim, možda bismo mogli da damo nekom od prevodilaca da presluša to.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, prihvatamo primedbu gospodina Domazeta i zatražićemo da se, shodno tome, zapisnik izmeni.

SUDIJA HANT: Dakle, nakon reči "u bolnicu", može se dodati datum 14. jun 1992. godine.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

ADVOKAT DOMAZET: Izvinjavam se ...

SUDIJA HANT: Da li imate još neku primedbu?

ADVOKAT DOMAZET: Kada je otišao u bolnicu, ne kada je izašao iz bolnice, kao što je sada prevedeno.

SUDIJA HANT: Ne sećam se da sam upotrebio reči ... U zapisniku nije zabeleženo da sam upotrebio reči "iz bolnice" ili "izašao iz bolnice". Rekao sam "u bolnicu". U svakom slučaju, razumeli smo šta ste želeli da kažete, gospodine Domazet. Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, možemo da pređemo na sledeći deo snimka, na stranici 40, red 25.

(Video snimak)

"ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Da li znate za nekoga ko se zove Sredoje Lukić?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Znam.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Ko je Sredoje Lukić?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Isto ću vam reći, kum. Znam ga dobro, isto kao i Milana.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Da li je on u nekom srodstvu sa Milanom?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Jesu, rođaci su.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Dalji ili bliži rođaci?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Mislim da su im očevi od dva brata."*

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, za sledeći deo video-trake, zamolio bih sve da okrenu stranicu 43, sedmi red.

(Video snimak)

"ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Sasvim je moguće da vi niste bili član njegove grupe, ali da li ste sa njim učestvovali u bilo čemu, bez obzira na to što niste bili član njegove grupe?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio sam prisutan, rekao sam, ovaj, kada je ubio pet ljudi. Bio sam ... Jednog dana na Mušićima, selo, išao sam ja iz Preleva, u stvari, ja sam treb'o da se prebacim kući i on je naiš'o sa svojim ljudima, krajem maja, iako su neki svedoci rekli da je jun, čekao sam prevoz kući. Naišli su oni, zastavili su se, rekli hoćete za Višegrad, rekli smo hoćemo. Kada su prošli jedno dva-tri kilometra od Preleva, kod sela Mušići je zaustavio auto i rekao da stanemo da pogledamo da nema naoružanja, ako imaju da ne bi pucali, kao navodno je neko pucao na patrolu milicije. Ja sam rekao, "Milane, molim te, polako, nemoj ljude provocirati, poznajem ja te ljude, to su Mušićani svi, Muslimani". Tu ja idem, kad idem autobusom, skoro stalno. Znam, inače, dobro taj kraj. Ušao je u kuću, gore, kod Bosne Hameda. "Ima li ko naoružanje", šta ja znam, ja sam staj'o vani, nisam ni ulazio unutra, jer ne mogu, pogotovu, onaj, školski drug moj, Hamed Bosno, znam da smo išli u osnovnu školu. Kažem, "Bosno, smiri se, ne boj se ništa. Ima li oružja", kažu "nema. Skupite ljude iz sela, ako neko ima oružje nek preda i onda vrate u stanicu milicije." Oni ljudi kažu nema, niko nema. Onda oni počeli da pretresaju tavan gore, pretresaju kuću. "Imaš li Bosno?" pitam ga ja. "Nema", kaže, "Mitre". Zna me, rekao sam, mi smo školski drugovi. "Milane, Milane, hajde da idemo". Rekoh "znam ja ovog čovjeka, on je vrlo pošten, školski drug." Meni je neprijatno, pravo da vam kažem, što sam se zadesio tu, došao sam kolima odozgo. Šta on ima da tu pretresa te ljude. Dobro, on ih nije pretres'o nešto. I tako smo otišli. Ovi drugi što su ulazili u kuće su pokrali čovjeku pare. Ja ne znam o tome ništa, vjerujem tom čovjeku jer to ne bi izmislilo. Ja se nisam ni makao od desne kuće, auto je bio kren'o dole dvadeset metara. "Milane, molim te, nemoj ljude da provociraš, da se plaše." Baš onako, ljudski. "Meni je Bosno školski drug." Sjeli smo u auto, otišli za Višegrad, u stvari, ja sam prije Višegrada, ja sam izaš'o kod svoje kuće, jedan kilometar prije Višegrada. I bio sam kad su ubili pet ljudi, ali nisam ja više iš'o. Da vam pravo kažem, meni je to bilo neprijatno. Ja sam naišao, kao mogu sa njima, zaustavio ih. A nije Milan tada ništa da li tu nešto maltretirao, da li tu nešto ucenjiv'o. Nije, stvarno nije. Ali vidim da se posle dan-dva vraćao, da je odvodio ljude, da je odvodio curice na silovanje. Ne znam, žao mi je, to samo mogu da kažem. Prljav posao je radio, ali ne tog dana. Da li bi možda nešto uradio, da možda nije bilo mene ... Zamolio sam ga da ne dira ljude. E, vidiš sad, ima tamo, da je odvodio tu braću Bosno, da je odvodio ljude, šta ja znam, vidim po izjavama svjedoka ... Da je vodio cure na silovanje, da je baš jedna žena bila trudna tri-četiri mjeseca, da je i nju vodio. Nije mi to ništa poznato, da kažem. Mada, sve ja to vjerujem, a je to tako sigurno. Šta da kažem. Ali nisam očevidac, da sam video ja bih vam rekao, sigurno. Ali ovaj dan nije ništa uradio, kad sam ja iš'o. Zamolio sam ga lepo, "nemoj da diraš ljude, to su sve dobri

ljudi, ja ih znam." Baš sam ih znao dobro, Bosnu ... I taj dan nije on ništa uradio njima. Samo, ako neko ima oružje neka ga vrati ili neko da odnese u stanicu milicije da preda, da se ne bi pucalo. Navodno, da je neko puc'o na patrolu milicije. Ja ne znam ni to da je neko od strane Muslimana ... Ne znam ... On to najbolje zna i ko je sa njim bio, koga je silov'o i šta je radio. Ja stvarno ... Nije dobro radio."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sledeći deo video-trake se nalazi na stranici 50, red 19.

(Video snimak)

"ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Kada ste uhapšeni, pošto ste tamo proveli tri dana u pritvoru, onda ste, kao neku vrstu kazne, dobili da očistite grad. Da li to znači da više nikada niste otišli natrag u Teritorijalnu odbranu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sad ću da vam objasnim. Im'o sam puno zdravstvenih problema, rek'o sam vam da sam 14. juna 1992. godine slomio nogu. I bio sam na bolovanju sve do kraja marta 1993. godine. Baš samog kraja marta. Tada sam od strane vojnog odsjeka, zaključeno ja bolovanje, znači i bio sam upućen u selo Rlišta i tu sam proveo možda, jedno par dana, dvadeset dana, petnaest-dvadeset dana. Iz sela Rlišta su me kasnije, jedno dva-tri kilometra vozili u selo Paočići, isto dole prema Drini. Pošto ja, zaboravio sam reći, nisam tu, nešto ni mogao ići, tu se drž'o položaj. Noga mi je još uvijek oticala, nije to ni bilo zalečeno. Nisu me nešto ni tražili, tako da sam ja oko kuhinje, cepao drva, donosio vode. Držali smo noćnu stražu po dva sata, mi stariji ili koji su bili tako bolesni, kod komande tu, a tamo vojska, napred. Tako, rek'o sam vam, bio sam u selu Paočići, desetak dana, a onda me prebacuju u moje selo odakle sam rodom, u seoske straže. 6. maja 1993. godine ponovo lomim levu nogu, tri centimetra ispod starog loma i ponovo idem u Užice u bolnicu. Tako da sam u mjesecu avgustu još uvek nosio gips. Dobijam od vojnog odsjeka saglasnost da pripadam firmi, na njihovo raspolaganje. Nisam mogao još uvijek raditi u firmi u mjesecu avgustu, jer još sam nosio gips i nisam ni počeo sa aktivnim lječenjem. Skinuo sam gips, ne znam tačno, krajem avgusta, ima tamo, u nekim dokumentima iz bolnice, u otpusnim listama. Onda sam išao u hotel "Vilina vlas", gore, u to lječilište, razrađivao nogu tamo, medicinski ... Tako da sam u decembru mjesecu poč'o raditi u firmi, krajem mjeseca. U jednoj manjoj kafani, sedam stolova, nije tu bilo nekog posla, nije tu bilo uopšte posla, takoreći. Ratno je stanje pa sam ga i mogao, nije tu bilo nekog posla. U martu mjesecu imao sam problema i pre deset-petnaest godina, sa kičmom. U martu mjesecu 1994. godine, znači, počinju bolovi u kičmi."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, na sledećem delu trake optuženi prepričava događaje na reci Drini i snimak traje oko 15 minuta. Da li želite da ...

prevodioci: Molim vas, uključite mikrofon.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se. Ponoviću ono šta sam rekao. Na sledećem delu trake optuženi prepričava svoju verziju događaja na reci Drini od 7. juna. Snimak traje oko 15 minuta. Da li časni Sud želi da ...

SUDIJA HANT: Ne, ne, time ćemo da se pozabavimo posle pauze za ručak. Ali, pre nego što odemo na pauzu, želeo bih da vam postavim par pitanja. Šta se dešava sa dogovorenim činjenicama? Još uvek nismo dobili potpisani dokument.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude. Nekoliko stvari ćemo kasnije, tokom današnjeg zasedanja, uvesti kao dokaze, a jedna od tih stvari će biti i ovo šta ste pomenuli.

SUDIJA HANT: Sledeće pitanje, obzirom da ga je odavno trebalo rešiti. Mislim da bi najbolje bilo da svoj odgovor na dopunski pretpretresni podnesak gospodina Domazeta podnesete u pisanom obliku.

TUŽILAC GRUM: Odgovor je predat ovog jutra, časni Sude.

SUDIJA HANT: I poslednja stvar. Jedna od strana, mislim da je u pitanju Tužilaštvo, konstantno sugerše Odeljenju za žrtve i svedoke (Victims and Witnesses Unit) da je jedan od svedoka kog žele da pozovu da svedoči zapravo svedok veštak. Odeljenje za žrtve i svedoke smatra da bi upravo Pretresno veće trebalo da donese odluku o tome da li se tu radi o običnom svedoku ili o svedoku veštaku. Nikada ranije se nisam susretao sa ovakvim zahtevom. Ne znam zašto bi Odeljenje za žrtve i svedoke moralo da zna da li je neko običan svedok ili svedok veštak.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mi smo toga svesni. Istažićemo taj problem i danas popodne ćemo Pretresnom veću da damo odgovor.

SUDIJA HANT: Nadam se da će vaš odgovor biti da mi ne moramo time da se bavimo. Čini mi se da je to van naše nadležnosti. Da li svedoci dobijaju poseban tretman ukoliko su veštaci?

TUŽILAC GRUM: Mislim da veštaci dobijaju određeni honorar za svoj rad.

SUDIJA HANT: To svakako nije nešto čime se mi bavimo. Uredu. Sada ćemo da napravimo pauzu i nastaviti sa radom u 14:30 h.

(pauza)

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, pre nego što nastavim, želeo bih da ispravim zapisnik. Sasvim slučajno sam rekao da je transkript zaveden kao dokazni predmet broj 18, dok je on, zpravo, dokazni predmet broj 15.

SUDIJA HANT: On još uvek nije zaveden kao dokazni predmet.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se, dokument broj 15.

SUDIJA HANT: Uredu. Hvala vam.

TUŽILAC GRUM: Zamolio bih da puste sledeći deo video-trake. Stranica 53, red 22.

(Video snimak)

"ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Da li znate u kom delu dana se desio taj incident, to ubistvo sedmorice ljudi?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Znate kako, ja nisam, ovaj, te ljude hapsio, ni, šta ja znam. Njih je doveo Lukić i još dvojica vojnika u hotel "Vilina vlas". Odakle ja u hotelu? Stanko Pecikoza, jedan domaćin dole iz Višegrada, Srbin, ima privatnu pilanu, kada sam pošao iz grada kući, stigao me je Stanko Pecikoza, kolima. Ja inače nisam vozački ni polag'o, nisam imao ni kola. Sa Stankom sam bio dobar. Ja sam kod njega radio stolariju za kuću. Pitao me je da li znam gdje je Lukić, kad je stao kolima. Da li sam ga negdje viđao. "Ne znam", rekao sam mu, "jedino da nije u Banji, gore", gde su obično stajali. "Da pođeš samnom", kaže, "do Banje, da vidimo je li gore." Sednem sa njim u auto i pođemo prema Banji. Dobro se sjećam, kažem ja Stanku da uzmem onu konobarsku garderobu koja mi je ostala gore u hotelu. Kada smo došli pred Banju, pred hotelom nije bilo kola. Pitao sam Šušnjara, gore na recepciji, čuvara koji se zove Milivoje Šušnjar, da li je Milan tu. "Nije", kaže. Onda mi je Stanko rekao ovako ... Stanko je, inače, zaboravio sam reći, štitio Muslimane. Oni su i radili kod njega u pilani, nije njemu bilo stalo do tog rata, jer on je bio domaćin čovjek. Inače je živio u muslimanskom selu. Da ode on do Preleva da vidi da nije Milan dole i onda je otišao. A ja da ostanem tu u hotelu. Ako dođe, da nađemo Stanka ili kući ili negde, da ga nazovemo. Tako sam i uradio. Stanko je otišao. Ne posle dugo vremena, možda jedno pola sata čekanja, došao je Milan Lukić i još dvojica vojnika sa njim i vode grupu Muslimana. U toj grupi Muslimana bio je moj stari kolega koji je penzionisan možda 1990. godine. Radili smo dugo godina zajedno. Iznenadio sam se, bio je i njegov sin tu, i Ajanović bolničar i neke koje sam znao po viđenju i znao sam i Kurtalića koji je iz sela kod Preleva.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: *Da li se sećate imena tih ljudi?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Ne znam imena svih.*

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Recite mi imena kojih se sećate.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam Meho Džafić, radio sam 15 godina sa njim; Ekram, njegov sin i njega isto dobro znam; Ajanović, bolničar, ne znam njegovo ime; i ovaj Kurtalić, ne znam ni njemu ime. I dovede ih Milan gore i oni njegovi ljudi. "Šta će ti ti ljudi", pitam ja njega. Pogotovu taj star čovjek, Meho Džafić. "Trebaju mi", kaže, "za razmjenu". Traži ključeve od recepcionara. Onaj mu, normalno, ne da. Kaže, "nema ključeva". On, onako ljut, galami, viče, "šta ti je, šta galamiš", ja mu kažem fino. Ništa on ne sluša. "Idete", kaže, "na razmjenu". Ja izađem sa Mehom Džafićem iz hotela, tim kolegom sa kojim sam radio, izađemo napolje. "Šta je Meho, što te je priveo", pitam ga. "Ništa", kaže, "Mitre. Nemam pojma, samo došli u kuću, pokupili, i tako po komšiluku skupili ljude, kaže hoće ih u razmjenu. Kako u razmjenu, što će vas mijenjati?" To se sve brzinom dešavalo, on gore viče. Mene Meho moli da pođem sa njima. "Poći ću", rekoh, "Meho". I silaze i ostali i Milan, na onaj plato ispred hotela. Meni Džafić traži cigaretu. Dam ja čovjeku cigaretu. Zapali on. Nije ispušio ni pola cigarete, priđe Lukić, baci mu cigaretu, "ne možeš pušiti u kolima". Sedamo u auta ... Da vam pravo kažem, nisam ja ni posumnj'o da će ih poubijati, ne znam ni sam, ne znam ni sam šta sam mislio u tom momentu. Da ih razmjeni na nekim bojištima, da se oslobode neki Srbi koji su bili zarobljeni u Žepi. Kad smo bili u Sasama na raskrsnici, skrenu tamo, jedno 500 metara, možda, od Sasa. Zaustavi ih, reče "izađite". Ja kažem, "Milane, jesi li ti normalan, šta ćeš da radiš?" Kaže, "neka pođu ka Drini". Znam dobro, teško mi je to palo. Molim ga je kao Boga, idu dole ljudi prema Drini ... U jednom momentu Milan zagrlji Mehu. Ja sam mislio da će, na neki način, da se smiluje da vrati ljude, molim ga ja. Prodera se, tako, Meho i plače, "pomoz mi sad, molim te. Milane, molim te vrati ljude, ne diraj ljude." Prodera se, "nema molbi nikakvih." Pustio ljude kraj rijeke, strijeljaše ih. Nisam ni mog'o gledati kako ih ubija, nikad nisam prisustvov'o kada neko nekog ubija, ni to vidio. Okrenem glavu. Grozno je bilo slušati kako se ljudi dave u vodi. Nisam im'o ni oružje, već sam i rek'o da sam ga vratio kad su me priveli, a i da sam ga im'o, ne bi' ni puc'o. Da pucam na čovjeka sa kojim sam radio 15 godina, s kojim sam proveo toliko smjena, popio kafa i rakija i šta ja znam, bio mi je stolar, odličan stolar. Vratio sam se kući, ne mogu nikako da dođem sebi. Stalno sam se umiv'o po vratu, bolelo me tu. Odem ujutru u stanicu milicije, prijavim komandiru milicije, Draganu Tomiću. Bio je ljut. Rekao sam sve kao što sam i vama isprič'o. Obavestim i Stanka, isto rekao sam šta se desilo. A Stanka, njega je Stanko upravo tražio zbog, problema, izvodio ljude iz fabrike "Partizan", a dolazio je i u Stankovu fabriku, provocirao njegove radnike Muslimane. Stanko je bio za to da ga zatvore ili da ga protjeraju odakle se vratio, sad šta je tu bilo, ne mogu vam reći. Nije tu bilo ni civilne vlasti, milicija nije tu preduzimala ništa. Šta ćeš ..."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sledeći deo trake počinje na strani 83 transkripta, red 13.

SUDIJA HANT: Zar se nećemo pozabaviti pitanjima koja su već postavljena? Postoji čitav niz pitanja.

TUŽILAC GRUM: Ukoliko to časni Sude želi. Ovo su samo delovi trake koje je Tužilaštvo želelo da prikaže. Voljan sam da nastavim sa puštanjem trake.

SUDIJA HANT: Ne. Iskoristiću ovu priliku da pročitam transkript koji nismo ranije videli. Ali će ... Ukoliko uđe u proceduru kao dokazni predmet, imaćemo prilike da ga pregledamo. Koja je sledeća stranica transkripta?

TUŽILAC GRUM: Sledeća je, časni Sude, stranica 83, red 13.

(Video snimak)

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Jeste li rekli vašoj ženi o ubistvu ovih ljudi?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. Prijavio sam miliciji.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Šta vam je žena rekla kada ste joj to saopštili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta će reći? Šta može reći?

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Voleo bih da sada porazgovaramo o drugom incidentu ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Imao bih ja jedno pitanje. Da li se sećate imena policajca kome ste to prijavili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To sam rek'o, prijavio sam komandiru milicije, Tomić Draganu. Poginuo je i on u ratu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mrtav je? Da li ste popunili neku prijavu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, on je pis'o. Da će preuzeti mjere, šta ja znam kako. Zamolio sam ga da ne kaže da sam ja to prijavio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znam da se desilo pre dosta vremena, ali možete li da se setite tačno šta ste mu rekli o onome šta se desilo.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Eto, isprič'o sam mu kao i vama, otprilike, možda nisam tako u detalje ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li mu rekli imena ljudi koji su bili umešani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. Rek'o sam mu za Mehu Džafića, njegovog sina, za bolničara ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A, da li ste mu rekli imena ljudi koji su izvršili ta ubistva?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prema vašem saznanju, da li je on preduzeo neke korake povodom toga?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Da vam kažem ... Otkud ja znam šta je milicija ... Šta znam ja, možda sad pretpostavljam. I on je pogin'o od strane nagazne mine kad je bio u kolima i ovaj Pe cikoza i ljudi koji su bili ... Sve je to meni sada sumnjivo. Sad mi je to sumnjivo, razmišljam dok sam vama prič'o. Mada, ne teretim ja tu nikog, ne mogu ništa govoriti ... Ako je on, uopšte, preduzima'o, možda se neko osvetio ..."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sledeći odlomak se nalazi na sledećoj stranici transkripta, stranici 85. Skrećem vam pažnju red 10.

(Video snimak)

"OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ništa vam ja ne mogu toliko o tome reći, ali ću vam ispričati da ... Ja sam, tog 14., bio u gradu, to je tačno. Šta sam tačno radio, ne znam ja ... Nije mi to bilo ni poznato dok nisam došao u Hag (The Hague). A kad mi je pročitano, kad sam video da je u toj kući gde su boravili ljudi i ova djeca i žene, bio je i Mujo Halilović, onda se i prisjećam nekih detalja. Tog 14. juna ili jula, ja sam pošao gore u selo Vučine po jednog napuštenog konja. To me je zamolio jedan stariji čovjek iz tog naselja, gore, u Pionirskoj. "Da li ima neko ko bi uz'o konja", taj njegov gazda, Musliman je otiš'o bio. Koga god je pit'o, rek'o je da neće, ne treba nikome konj. Da li znam ja nekoga sa sela, tako mi taj čovek kaže, ko bi uz'o tog konja. Rekao je da je taj konj miran. I ja obećam da ću doći da ga uzmem, da ću ga preko Dušća, pa na staru prugu, odvesti gore i da ću ga pustiti da ide uz reku, ka selima gde bi ga neko uz'o. Kada sam po podne doš'o gore, mor'o sam proći kroz Pionirsku da bi došao u Vučine. Na ulazu, gore, u Pionirsku, naiđem na Muju Halilovića i na njegovog komšiju, ne znam kako se zove, znam da je pravio kuću ispod Mujine kuće, dole, pa još malo naprijed.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: U koliko sati je to, otprilike, bilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tamo, negde oko 16.00 posle podne. Nađem, tako, Muju i njegovog komšiju. "Šta ima", pitam se sa Mujom. Mujo poče pričati da idu, da su dobili rješenje da se skupe i da ih sele za Kladanj. Znam da mi je pričao, sjećam se, da mu je žena otišla ranije. "Baš, Mujo, morate da idete", pitam ga ja. "Moramo", kaže, "dobili smo tako naređenje". I moli on mene, kaže, "Mitre, imam dve dobre krave, uzmi ih sebi". Jer Mujo je živio u Sasama. Ja mu kažem, "Mujo, uzeo bih rado tvoje krave, ali ja nemam ni štale, ti znaš, niti ih imam čime hraniti. Ja bih ti ih vratio, kad se vratite, ali nemam ja uslove za to". Tako smo pričali. Pita Mujo hoćemo li popiti, Mujo voli puno popiti. Ne mislim puno, nego voli popiti, bio je, onako, šaljivdžija, radio je često po kafanama. Uvek je prolazio pored moje kuće kad je išao na posao, nije imao auto. "Hoćemo li, Mujo, popiti nešto?" Kaže, "otići ću ja u

prodavnicu, ima rakije". I popijemo. Ne znam koliko sam sa njima bio vremena, nisam puno, oko 20 minuta, ne znam tačno. I ja mu tako kažem da sam poš'o po konja. Rastanemo se. Obećam Muji da ću sutra doći, pitam ga kad ćete poći, kaže oko 10.00, otprilike. Obećam da ću ujutru doći da popijemo još poneku i da se pozdravimo, i tako. Kažem ja, "ne sekiraj se, Mujo, šta ćeš, vratićete se". Šta da mu kažem, drugi to naređuju, ko donosi odluke da se ljudi raseljuju ... Ima tu još nekih žena i poče neka oluja da duva i da se sprema kiša ... I ja odem gore, u Vučine i uzmem konja. Kad se vratim ... prošao sam isto tu gde sam bio sa njima, nikog nema, duva vetar, oblaci, još ne pada kiša, ali tu je sve to tako, da će uskoro. Pojašem konja, kad sam bio tamo već kroz grad, poče da pada kiša, onako, na jedan val. Sunce se probija kroz oblake, duva jak vjetar. Konj je bio nepotkovan i padne i padam i ja sa njim i povredim ovu nogu. Ustane konj ..."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, zamolio bih tehničare da nastave sa puštanjem trake, jer su sledeća pitanja usko povezana sa ovim. Ne znam zašto smo im rekli da ovde zaustave traku.

SUDIJA HANT: Recite im do kog dela treba da puštaju snimak?

TUŽILAC GRUM: Da, daću im znak kada dođemo do kraja ovog dela, časni Sude. Predlažem da nastavimo sve do strane 89, časni Sude.

(Video snimak)

"ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Koja je to noga?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Lijeva noga. Zaboli me noga, tako, ne mogu da ustanem, polomio sam je.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Koliko je sati tad bilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Negde oko 17.00. Ljudi su izašli na ulicu, pokušali da me ... Jedan profesor reče "slomio si je, sto posto, nema govora, treba zvati Hitnu pomoć". Nazvali su Hitnu pomoć, iz hotela "Višegrad", sa recepcije i za jedno 15 minuta je došla Hitna pomoć. Stavili me na nosila i odvezli u bolnicu u Višegradu. Snimali, dežurni doktor je bio Goran Lončarević. Kaže, "slomljene su obe kosti i moraš za bolnicu u Užicu". Oni su meni stavili onaj ... Mobilisali nogu. Ona me više nije bolela. Kaže, "sačekaćeš malo. Boli li te?" Ja kažem "ne boli sada ništa. Nemamo dovoljno auta, moramo prvo u u kućnu posjetu, pa ćemo onda za Užice". Eto, tu sam bio, čekao auto, sjedeo. Kada je došao šofer, unijeli su me u kola Hitne pomoći. Sa mnom je pošao i šef računovodstva Miloje Novaković. Inače, vozač ambulantnih kola se zove Živorad Savić.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Kako se zove doktor?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Goran Lončarević.

ISTRAŽITELJ HANSEN – PITANJE: Vrat ćemo se na vaš boravak u bolnici, ukoliko želite o tome da govorite ili ako imate još nešto da kažete o tom danu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, nisam još doš'o do bolnice u Užicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što stignemo do bolnice, imam još par pitanja. Kada ste ranije tog dana bili sa Mujom, bili ste u blizini njegove kuće, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, odmah ću vam reći. Oni su upućeni od strane Crvenog krsta, u Pionirsku, jer su Muslimani iz Pionirske otišli. I da oni samo tu prenoće. On nije iz Pionirske, on je iz Sasa. I on je krenuo kući, nego nije bilo autobusa, okasnio je dan pre toga na autobus.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde ste pili rakiju sa Mujom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tu, u Pionirskoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U kući Crvenog krsta gde mu je rečeno da oстане?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije to kuća Crvenog krsta u Pionirskoj. Oni su u gradu, kod hotela "Višegrad". Njega su iz Crvenog krsta uputili da ... U te prazne kuće. Navodno će ih sutra prevozom ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno da se kaže da vas je dosta ljudi videlo kako razgovarate sa Mujom, tog dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kako mislite?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bilo drugih ljudi koji su vas videli sa Mujom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, bilo je tih Muslimana koji su nastradali, šta ja znam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u to vreme nosili civilno odelo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Civilno. Imao sam civilnu košulju, SNB pantalone ... Stare pantalone koje sam koristio za čišćenje ulice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, u to vreme niste bili u uniformi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A crvenu oznaku ili crvenu traku ste imali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imao sam traku."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Zamolio bih vas da ovde stanemo i predemo na drugi deo trake. Časni Sude, sledeći odlomak se nalazi u drugom delu transkripta, na stranici 17, red 17.

SUDIJA HANT: Drugi deo? Mislite drugi dan?

TUŽILAC GRUM: Da, drugi transkript. Mi smo predali dva seta transkripata. U drugom setu, brojanje stranica ponovo počinje od broja 1.

(Video snimak)

"TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pređaću vam Aneks "A" optužnice koji sadrži spisak žrtava u Pionirskoj ulici. Zamoliću vas da pregledate spisak i pronađete da li je na njemu osoba koju zovete "Mujo". Dakle, Aneks "A" optužnice.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ja ... Razmišljao sam o tome, gledao sam to. Muju znam dobro ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pod brojem četiri je osoba čije je ime "Mujo". Da li ga prepoznajete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je Mujo. Znam ga dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to osoba koju ste danas pominjali kao "Muju"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da, da. Znam ga ja dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas, recite nam njegovo puno ime i prezime?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jašarević Mujo."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sledeći deo snimka se nalazi na 68. stranici, 25. red.

(Video snimak)

"TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li imate neke zube koji vam ne dostaju? Da li možete da podignete gornju usnu? U redu. Da li ste ikada nosili crni kapu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Klasičnu kapu, mislite?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Bilo koje vrste.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imao sam crnu kapu u ratu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da je opišete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šešir, tako nešto, vojnički. Imao je i maskirni, onaj, šta ja znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bio deo vaše uniforme Teritorijalne odbrane?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Da. Nije to svako mog'o ni imati, mor'o ga je tražiti.*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: *Da li je imao neku oznaku?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Ne, oznake ti staviš.*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: *Da li ste vi stavili neku oznaku?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Jesam.*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: *Da li je oznaka bila slična onoj koju ste nam nacrtali?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Da, iste su oznake. Vojničke oznake.*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: *Dana kada ste otišli u bolnicu, 14. juna, da li ste nosili crvenu traku oko ruke?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Jesam."*

(Kraj snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sledeći deo snimka se nalazi na stranici 70, red 2.

SUDIJA HANT: Izleda da vi imate drugačiju numeraciju stranica od nas, jer je prošli odlomak počeo na stranici 69, a ne 68 i već smo uveliko prešli na stranicu 70.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se, časni Sude, pokušaću da vam, ubuduće, dajem tačna uputstva.

SUDIJA HANT: Kako počinje tekst?

TUŽILAC GRUM: Počinje mojim pitanjem: "Uredu. Ranije ste nam pomenuli porodicu Bosno."

SUDIJA HANT: Stranica 70, red 30. Vi ste izostavili: "Da li on zna nekog drugog ko se isto tako zove?"

(Video snimak)

"TUŽILAC GRUM – PITANJE: *Dana kada ste otišli u bolnicu, 14. juna, da li ste nosili crvenu traku oko ruke?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Jesam.*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: *Da li se još neko u vašoj porodici zove "Mitar Vasiljević"?*

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *Ne.*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste čuli za ikoga drugog da se zove kao vi, "Mitar Vasiljević"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije ste nam pomenuli porodicu Bosno i da ste, krajem maja bili u njihovoj kući.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Nisam ulazio u kuću, Milan je ulazio u kuću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, bili ste u njihovom dvorištu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, bio sam u dvorištu, ispred kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I stajali ste kraj vrata?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, tu na ulazu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mogli ste da vidite članove porodice Bosno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Znao sam ih, inače.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koje ste članove porodice videli tamo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio im je otac i dva brata i žene. On je rek'o da prikupe ljude, nije njih ništa maltretir'o. Tražio je oružje. Ja sam rek'o, "nemoj da diraš ljude, Milane, molim te. Znam ja te ljude, ja sam sa Bosnom iš'o u školu, on je stariji." I ja sam rek'o da su to dobri ljudi, da ne maltretira. I ja sam ček'o samo da ode.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I on vas je poslušao i nije povredio te ljude?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Otiš'o je, nije ništa maltretir'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Članovi porodice Bosno su vam bili zahvalni za to šta ste uradili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ništa nisu oni. Sad vidim da se vrać'o drugi, treći dan, kad već, odveo neku curicu, neku ženu, ništa mi to nije poznato.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, porodica Bosno nema razloga da govori laži o Mitru Vasiljeviću, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ništa oni ne kažu ... Da sam ja maltretir'o ... Ne kažu ništa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne postoji neki raniji spor, svađa koji bi ih naveo da kažu laži o vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam sa Hamedom Bosnom iš'o u školu ... Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A Mezir Omerović? Ni on nema nekog posebnog razloga da kaže nešto protiv vas?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nema. Ne mislim da je rek'o. Mezira znam dobro, a i on mene.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: On nema razloga da priča laži o vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nema potrebe. Ne, ne mislim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A Huso Kurspahić? Ni on nema razloga da govori laži o vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, Huso, da vam kažem, on je bio policajac u Višegradu. Njemu su u kući u Pionirskoj nastradale dve sestre, setrić i majka. Otac mu je preživeo. Loše je obavješten, jer je živio u Međićima. On je pogrešno obavješten da sam ja učestvov'o, on ima razloga da se ljuti, ali nisam ja ... A da je izmislio sam, ne bi sigurno, samo mu je pogrešno preneto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali vi ne znate za bilo koji razlog koji bi ga naveo da namerno priča laži o vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, samo je loše obavješten. Još samo da vam kažem, sumnjam, to što se desilo ... Da nije sa Lukićem možda bio Mitar Knežević, pa da se nisu oni noću dozivali ... Ja nisam znao, on je radio u Dubrovniku, došao je kad je poč'o rat.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Ifeta Sendo imala neki razlog da govori laži o vama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ona kaže da sam učestvov'o u paljenju kuće na Bikavcu, da sam ja, navodno, uz'o neko zlato, da sam je vodio u stanicu milicije. "I on je", kaže, "bio na Bikavcu kad je izgorjela kuća". Ali, neka ostane, to će Sud razjasniti. Ja ne znam o kome se radi, o ženi, možda kada bi je pozvali. Ne znam, Ifeta Sendo, nešto mi nije poznato. Možda je znam iz viđenja."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ovim smo završili sa video-materijalom koji je Tužilaštvo, zasada, želelo da prikaže Sudu. Taj video-materijal kao i sam transkript će da budu dokazni predmeti. Kako bih postavio neku osnovu za uvršavanje ovog materijala u dokazne predmete, želeo bih da istražitelju postavim još par pitanja u vezi sa ovim snimkom.

SUDIJA HANT: Izvolite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Istražitelju Hansen, da li ste gledali prikazivanje ovih video-snimaka?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li oni tačno i verno prikazuju snimljeni razgovor sa optuženim u kom ste i vi učestvovali?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da, tačno ih prikazuju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li ste vi bili zaduženi za video-snimanje razgovora?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM: Sada bih, časni Sude, želeo da uvedem kao dokazni predmet Tužilaštva traku pod brojem 22.

SUDIJA HANT: Dakle, u pitanju je traka?

TUŽILAC GRUM: Da, sama traka, časni Sude.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, da li imate neki prigovor na to?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ako se radi o ovoj traci razgovora Mitra Vasiljevića, nemam prigovora na to.

SUDIJA HANT: Da, o tome govorimo. To će da bude dokazni predmet P22. Da li imate samo transkript na engleskom jeziku ili imate i transkript na BHS-u?

TUŽILAC GRUM: Danas u sudnici imamo samo transkript na engleskom jeziku, časni Sude. Želeo bih da ga ponudim sudu kao dokazni predmet broj 15. Transkript je, svakako, podložen mogućim korekcijama oko kojih se gospodin Domazet i ja složimo, a na neke od njih je Sud već ukazao.

SUDIJA HANT: Da li imate neki prigovor na ovaj dokument, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, vaša Visosti, a prevod na BHS-u ja imam i optuženi ga ima. Ja jedino primećujem, u ovom engleskom tekstu, neke sitnije greške pa ću uporediti sa prevodom koji imam na BHS-u, radi eventualnih dopuna ovog prevoda. Ali, mislim da se ne radi o značajnim greškama.

SUDIJA HANT: Ukoliko bude bilo nekih značajnih grešaka, možete o njima da razgovarate sa gospodinom Grumom i međusobno se dogovorite. Moram da priznam da me američki termin "stipulate" (utvrditi, odrediti, postaviti kao uslov) uvek zabrine. On ima toliko značenja, ponekad ne znam koje je upotrebljeno. Međutim, ako vi postignete međusobni dogovor da ga je potrebno izmeniti i dopuniti, izmenjeni dokument će da bude zaveden pod brojem P15. Nigde se ne pominje zaštićeni svedok?

TUŽILAC GRUM: Pominju se na dva mesta, časni Sude, ali o tome sam već govorio.

SUDIJA HANT: Pošto je ovo javni dokument, trebalo bi da vidite koja mesta treba da se rediguju, ali tu izmenu možemo da unesemo kasnije. Niko neće da čita ovaj dokument tokom ove noći, ali mi moramo da znamo, kako bismo mogli da citiramo njegove delove. Ne bismo smeli da citiramo nečije ime koje ne bi trebalo da bude navedeno u dokumentu.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude. Takoće bih želeo da ukažem na činjenicu da jedna od pomenutih osoba ima isto ime kao i jedan zaštićeni svedok. Tokom suđenja će postati jasno o kome se radi, ali bih želeo da sada Sudu skrenem pažnju na to.

SUDIJA HANT: Imamo dvoje ljudi sa istim imenom, gospodine Grum. Sećam se da je, tokom jednog ranijeg suđenja, jedan advokat, Srbin, tvrdio nešto šta su svi prisutni prihvatili, a to je da Srbi imaju vrlo malo imena i da zato imamo puno ovih nadimaka. Na tom suđenju je, zapravo, bilo jedanaestoro ljudi sa istim imenom "Zoran Vuković", i svi su živeli u Foči. Ne znam da li ćete uvoditi dokaze o tome ili ćete to da tretirate kao činjenicu, ali u ovom slučaju imamo dvoje ljudi sa istim imenom?

TUŽILAC GRUM: Da. Mogu li da nastavim sa ispitivanjem, časni Sude?

SUDIJA HANT: Da, možete da nastavite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Istražitelju Hansen, da li ste vi otišli u Višegrad i ispitali mesta zločina koja se navode u ovom predmetu?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. Bio sam u Višegradu nekoliko puta. Prvi put sam bio u novembru 2000. godine. Ne znam da li ste na to ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želeo bih da vam skrenem pažnju na sledeće pitanje. Da li ste išli tamo određenog datuma, sa tačnom namerom da snimate to područje?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: U junu mesecu. Tačnije, 26. juna ove godine, 2001. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je tog dana sa vama bio i profesionalni fotograf?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da, bio je jedan fotograf iz kancelarije Tužilaštva.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Uredu. Kako se zvao fotograf iz kancelarije Tužilaštva?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Zvao se ... Zoran Lešić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Časni Sude, zamoliću da se svedoku pokaže dokazni predmet 17-5. Nalazi se u folderu 17, registratora sa dokaznim predmetima koje smo dostavili Sudu.

SUDIJA HANT: Kada kažete broj 17, mi nemamo broj 17.

TUŽILAC GRUM: Mislio sam na broj oznake na separatoru registratora.

SUDIJA HANT: Uredu, vidim ih.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Hansen, zamolio bih vas da sada pogledate na ono šta prikazujemo na grafoskopu.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Uredu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li prepoznajete o čemu je reč?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. To je zapaljena kuća pored potoka u Višegradu, u Pionirskoj ulici.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Za zapisnik, da li se sećate ove kuće pored potoka?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Sećam je se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ova fotografija verno prikazuje kako je kuća izgledala onoga dana kada ste vi bili tamo i učestvovali u njenom slikanju?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da, izgleda.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, u ovom trenutku bih želeo da priložim 17-5 kao dokazni predmet.

SUDIJA HANT: To je fotografija koja se bitno razlikuje od fotografije koju ste nam upravo predali. Ne razumem relevantnost fotografije koju ste nam upravo dali...

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mislim da su možda pomešane.

SUDIJA HANT: Ovo je kuća pored potoka, zar ne?

TUŽILAC GRUM: Jeste, časni Sude. Na obe fotografije se nalazi kuća pored potoka. Jedna od njih je krupni plan kuće.

SUDIJA HANT: Ova koja je prikazana na grafoskopu, još uvek nije prikazana na video-snimku. Ali vi upravo tu koja je prikazana na grafoskopu želite da priložite kao dokazni materijal, i to je kuća pored potoka.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, u ovoj fazi, ja želim da priložim samo dve fotografije. Ako biste ih sada obe pogledali ...

SUDIJA HANT: Zamenik Suda mi je upravo ukazao na to da je problem u pogrešnom broju na poledini slike.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se.

SUDIJA HANT: U redu. To je, takođe, broj 17-5.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se zbog pogrešne numeracije.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, da li imate prigovor na fotografiju označenu brojem 17-5? To je ona koja je prikazana na grafoskopu, iako nije prikazana na video-snimku.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, u ruci držite ... Vidim da su obe te fotografije označene sa "kuće Demira Agića". Možda su kuće slikane pod različitim uglovima.

SUDIJA HANT: Ako pogledate ... Ako pritisnete dugme "video dokazni predmeti", na grafoskopu ćete da vidite jedan od tih brojeva, 17-5 i to je fotografija koja je priložena kao dokazni predmet, a sada je, konačno, ušla i u video-snimak. Imate li prigovor na to?

ADVOKAT DOMAZET: Nemam prigovor.

SUDIJA HANT: Vi imate pravo da dobijete svoj primerak.

TUŽILAC GRUM: Sve fotografije su već predate. Zamoliću gospodina Domazeta da pogleda u indeksu, pod redni brojem 17.

ADVOKAT DOMAZET: Nije isto.

TUŽILAC GRUM: Daću Odbrani svoj primerak.

ADVOKAT DOMAZET: Uredu.

SUDIJA HANT: To jeste kuća pored potoka.

ADVOKAT DOMAZET: Jeste.

SUDIJA HANT: Uredu. To će da bude dokazni predmet P17-5. Najbolje bi bilo da sredite koji će broj da ima ta druga fotografija kada je podnesete kao dokazni materijal.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Uredu, časni Sude. Mogu li da zatražim kopije te druge fotografije kako bi ih proverio, pre nego što ih podnesem? Postaviću vam par

pitanja u vezi sa slikom koja je prikazana na grafoskopu. Gde se tačno nalazi potok u odnosu na kuću?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Potok se nalazi sa leve strane kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znam da je veći deo kuće uništen. Da li bismo mogli da kažemo ...

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Možda i iza kuće. Sa leve strane, iza kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Iza kuće u odnosu na ono šta mi sada vidimo.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. Ovo nije baš najbolji ugao da vidimo gde se nalazi potok, zato što je potok ... Potok je opasan veoma visokim drvećem, a mi iz ovog ugla ne vidimo to drveće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bismo mogli da kažemo da je ovo pogled na prednji deo kuće?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Časni Sude, zamolio bih da se na grafoskopu sada pusti fotografiju broj 17-10. Upravo šaljem časnom Sudu njene primerke. Istražitelju Hansen, zamoliću vas da pogledate ovu fotografiju koja je označena kao dokazni predmet Tužilaštva broj 17-10. Da li prepoznajete šta je na fotografiji?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Prepoznajem. Na fotografiji je stražnji deo kuće, okrenut ka potoku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U pitanju je ista kuća kao na ...

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da, u pitanju je ista kuća.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ova fotografija verno prikazuje kako je kuća izgledala onoga dana kada ste vi bili tamo?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. Bilo je to krajem juna i kuća je i tada tako izgledala.

TUŽILAC GRUM: Sada bih podneo dokazni predmet Tužilaštva broj 17-10.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, da li imate neki prigovor na to?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala vam. To će da bude dokazni predmet P17-10.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamolio bih da se na grafoskopu pusti fotografija 17-3. Istražitelju Hansen, da li ste u nekom trenutku učestvovali u slikanju predela koji se pominje u ovom predmetu, iz helikoptera?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kada je to bilo?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: 1. septembra ove godine, 2001. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamolio bih vas da sada pogledate dokazni predmet Tužilaštva broj 17-3 koji se nalazi na grafoskopu. Da li prepoznajete šta se nalazi na fotografiji?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. U pitanju je kuća pored potoka u Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ova fotografija verno prikazuje kako je kuća pored potoka izgledala onoga dana kada ste vi bili tamo i učestvovali u njenom slikanju?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da, prikazuje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamoliću vas da uzmete pokazivač i da njime na fotografiji pokažete prostiranje potoka. Pokažite gde se nalazi potok.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Potok se nalazi ovde, među drvećem.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sada bih podneo dokazni predmet Tužilaštva broj 17-3.

SUDIJA HANT: Izvinjavam se, ali fotografija koja je nama data nije ista kao ona na grafoskopu. Snimljena je iz drugačije perspektive ili nešto slično.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se zbog zabune, časni Sude. Da li ste sada dobili dobru fotografiju?

SUDIJA HANT: Da, ovo je ista fotografija kao ona na grafoskopu. Takođe je obeležena kao 17-3. Gospodine Domazet, da li imate neki prigovor?

prevodioci: Molim vas mikrofon.

ADVOKAT DOMAZET: Nemam, vaša Visosti. Ali i mi bismo želeli da dobijemo primerak te fotografije.

SUDIJA HANT: To bi bilo pošteno. Ta fotografija će da bude dokazni predmet P17-3. Da li je ulica koja se vidi na vrhu fotografije, Pionirska ulica?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Istražitelju Hansen, zamoliću vas da identifikujete

...

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Nemam pred sobom tu fotografiju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamolio bih da se fotografija vrati na grafoskop. Molim vas da pokažete gde se tačno na fotografiji nalazi Pionirska ulica.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da, ovo je Pionirska ulica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamolio bih vas da pokažete dve kuće koje su pripadale porodici Memić.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: *(Svedok pokazuje)*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Radi lakšeg razumevanja, zamolio bih vas da pokažete gde se na toj fotografiji nalazi zgrada koju smo videli na prošloj fotografiji. Mislim na kuću pored potoka.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Ovo je kuća pored potoka.

TUŽILAC GRUM: Hvala vam.

SUDIJA HANT: Žao mi je, ali još uvek je suviše teško da se prati, jer se pokazivač stalno pomera. Hajde da vidimo prvu od tih kuća, onu sa nadstrešnicom sa prednje strane, ona je prilično jasna, a zatim i onu sa desne strane. Porodica Memić je vlasnik obe ove kuće?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste. Istražitelju Hansen, da li su to kuće čiji je vlasnik porodica Memić?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Jesu, to su te kuće.

SUDIJA HANT: Da li se kuća sa desne strane fotografije sastoji od dve zgrade ili jedne?

SVEDOK HANSEN: Koliko se ja sećam, ta kuća se sastoji od samo jedne zgrade.

SUDIJA HANT: Da li je ona nešto manja od one koja se nalazi gore?

SVEDOK HANSEN: Jeste.

SUDIJA HANT: Hvala vam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I na kraju, istražitelju Hansen, da li možete da nam pokažete gde bi se škola nalazila, u odnosu na to gde je ova slika snimljena ... U odnosu na ono šta vidimo na ovoj slici?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: U gornjem desnom uglu slike, možete videti jedan betonski deo. To je deo igrališta koji se nalazi ispred škole.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam. I, konačno, zamolio bih da se na grafoskopu prikaže dokazni predmet Tužilaštva broj 17-4. U pitanju je fotografija A3 formata. Istražitelju Hansen, zamolio bih vas da pogledate na grafoskopu dokazni predmet Tužilaštva broj 17-4.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Uredu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, da li prepoznajete šta se nalazi na fotografiji?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Prepoznajem Pionirsku ulicu koja se pruža od donje ivice fotografije do njene gornje ivice. Na desnoj strani fotografije se nalazi škola, a u središnjem delu fotografije i ka levoj strani, se prostire kuća pored potoka. Iza svih tih krošnji drveća se nalazi potok.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to jedna od fotografija koje su snimljene iz helikoptera, u čemu ste i vi učestvovali?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Jeste. Ova fotografija je snimljena 1. septembra ove godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ova fotografija verno prikazuje ono šta ste vi videli tog dana kada je ona napravljena?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sada bih kao dokazni predmet Tužilaštva podneo fotografiju pod brojem 17-4

SUDIJA HANT: Da li imate neki prigovor, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Nemam, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala vam. To će da bude dokazni predmet P17-4.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Istražitelju Hansen, da li ste u okviru svog rada na ovom predmetu svedocima pokazali niz fotografija ?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamolio bih vas da Sudu objasnite proceduru koje ste se pridržavali prilikom pokazivanja slika svedocima.

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Nakon što je optuženi uhapšen, slikali smo ga i tu sliku dodali nizu fotografija za identifikovanje optuženog. Među tim fotografijama A3 formata, njih 10 ili 12, je bila i slika optuženog. Sve te slike smo pokazali svedocima sa kojima smo se susreli i koje smo ispitivali. Redosled tih pokazanih fotografija nije uvek bio isti, jer smo ih mi mešali, tako da optuženi nije uvek bio na, na primer, slici broj 4 ili 7. S vremena na vreme, sve fotografije su zamenjivane drugim slikama, tako da svedoci nisu gledali isti niz fotografija za prepoznavanje.

TUŽILAC GRUM: Zamoliću da se sledeći dokument prikaže na grafoskopu.

SUDIJA HANT: Ovoga puta nema potpisa?

TUŽILAC GRUM: Nema, časni Sude.

SVEDOK HANSEN: Ovo je niz od 12 slika. Među njima se nalazi i slika optuženog.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je ovaj niz fotografija prikazan nekom svedoku ...

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Ne, ovaj konkretan niz slika nikada nije prikazan svedocima, jer kada se on prikaže, svedok mora da se potpiše na slici osobe koju je pokazao, kao i sam istražitelj, šta sam ja i uradio. Ja sam uz svoje ime upisivao i datum.

SUDIJA HANT: Gospodine Hansen, da li je uvek u pitanju bilo istih 12 fotografija čija ste mesta menjali?

SVEDOK HANSEN: Da.

SUDIJA HANT: Ili ste imali neke druge?

SVEDOK HANSEN: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Uvek iste?

SVEDOK HANSEN: Da.

TUŽILAC GRUM: Zamoliću da se svedoku pokaže ono šta je Tužilaštvo označilo brojem 55-VG-78. Časni Sude, radi jasnijeg shvatanja, ispred oznake predmeta ćemo da stavimo sufiks koji treba da ukaže na to kom zaštićenom svedoku je pokazan koji niz fotografija. Ukoliko Sud to prihvati, VG-78 će označavati niz fotografija koji je prikazan svedoku VG-78.

SUDIJA HANT: Na šta tačno mislite kada kažete "sufiks"?

TUŽILAC GRUM: Broj koji sledi iza broja 55. Dakle, 55 crtica ...

SUDIJA HANT: Uredu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da pogledate "VG-78". Zamoliću da se to ne prikaže na grafoskopu već da se samo pokaže istražitelju. Istražitelju Hansen, da li prepoznajete šta predstavlja broj Tužilaštva 55-VG-78?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. Ovo je niz fotografija za prepoznavanje koji je pokazan Svedoku VG-78, 23. januara tekuće godine. Svedokinja je i potpisala taj niz fotografija, a zatim je na vrhu napisala i ime optuženog. Ja sam takođe potpisao ili sam samo stavio inicijale.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamoliću da se svedoku pokaže dokazni predmet Tužilaštva broj 55-VG-87. Istražitelju Hansen, da li prepoznajete ovo šta vam je upravo prikazano?

SVEDOK HANSEN – ODGOVOR: Da. Ovo je niz fotografija za prepoznavanje koji je pokazan Svedoku VG-87, 18. januara tekuće godine. Svedok je potpisao taj niz fotografija, a zatim je na vrhu napisao i ime optuženog.

TUŽILAC GRUM: Zamoliću da se svedoku pokaže ...

SUDIJA HANT: Razumeli smo poentu. Da li ćete ih predati kao dokazne predmete kada pozovete svedoke ili kada?

TUŽILAC GRUM: Predložiću da samo predam njihove kopije u boji. Doneo sam originale kako bi ih časni Sud i gospodin Domazet videli. Podneću kopije u boji stvarnih dokumenata koji su pokazani.

SUDIJA HANT: Podnećete ih u vreme kada svedoci budu pozvani da svedoče?

TUŽILAC GRUM: Predaću ih kroz svedočenje ovog svedoka.

SUDIJA HANT: Uredu. Predlažem, onda, da to uradite kada nastavimo zasedanje. Moram da kažem da smo veoma zahvalni što smo ovoliko unapred dobili spisak svedoka koji će da svedoči ove nedelje. To mi se tokom rada u ovom Tribunalu nikada ranije nije desilo. Međutim, moram da primetim da se potkrala tipografska greška i da bi poslednji svedok trebalo da ima oznaku "VG-21". Mi ćemo to da ispravimo u našim primercima. Zasedanje ćemo da nastavimo u ponedeljak. Nadam se da ćemo sledeće nedelje moći da zasedamo i u petak, ukoliko ne budemo dovoljno brzo napredovali sa ovim spiskom svedoka. Pre nego što prekinemo zasedanje, da li biste želeli da pokrenete još neko pitanje?

TUŽILAC GRUM: Imam samo jedno pitanje, časni Sude. Kada smo predali dokazne registratore, nismo bili sigurni oko toga šta je Sud nameravao da uradi sa njima. Ukoliko časni Sud nije već napravio beleške u njima, to možemo da uradimo mi, pošto ćemo ih reorganizovati ovog vikenda, kako bi se Sud lakše snalazio u njima.

SUDIJA HANT: To bi bilo od velike pomoći. Ovog vikenda imam isuviše mnogo stvari za čitanje, te neću moći da prođem kroz ceo registrator. Možete slobodno da ga uzmete. Sud će sada da završi sa radom.

